

Treball de Fi de Grau

Títol

“Sí, Quiero” Fotografia de bodes

Autoria

Maria Casas Llargués

Professorat tutor

Cristina Calderer Reig

Grau

Comunicació Audiovisual

Tipus de TFG

Projecte

Data

19/06/2020

Full resum del TFG

Títol del Treball Fi de Grau:

Català: “Sí, Quiero” Fotografia de bodes

Castellà: “Sí, Quiero” Fotografía de bodas

Anglès: “Yes, I do” Wedding Photography

Autoria: Maria Casas Llargués

Professorat tutor: Cristina Calderer Reig

Curs: 2019 - 2020

Grau: Comunicació Audiovisual

Paraules clau (mínim 3)

Català: Fotografia de casaments, bodas bautizos y comuniones (BBC), fotoperiodisme, fotoreportatge

Castellà: Fotografía de bodas, bodas bautizos y comuniones (BBC), fotoperiodismo, fotoreportatge

Anglès: Wedding photography, weddings, baptism and communion (BBC), photojournalism, photoreport

Resum del Treball Fi de Grau (extensió màxima 100 paraules)

Català: Aquest projecte fotogràfic consisteix en donar un repàs històric i evolutiu del gènere fotogràfic de bodes, conegut com la BBC (Bodas, Bautizos y Comuniones), en un inici, un àmbit molt desprestigiat i actualment més ben reconegut gràcies a l'estil fotoperiodístic i l'avenç de la tecnologia digital. Així doncs, compartiré el procés d'estructuració i desenvolupament de com es realitza un reportatge de casament mitjançant l'elaboració del meu portafoli fotogràfic en format revista.

Castellà: Este es un proyecto fotográfico con la finalidad de dar un repaso histórico y evolutivo del género fotográfico de bodas, conocido como la BBC (Bodas, Bautizos y Comuniones), en un inicio, un ámbito muy desprestigiado. Sin embargo, actualmente goza de mayor reconocimiento gracias al estilo fotoperiodístico y al avance tecnológico digital actual. Así pues, compartiré el proceso de estructuración i desarrollo de un reportage de bodas de principio a fin, mediante la elaboración de mi portafolio fotográfico en formato revista.

Anglès: This is a photographic project based in the history and the evolution of the wedding photography, known as BBC (Weddings, Baptism and Communions), very underrated from the beginning, but nowadays, more valued because of the advanced of the photojournalist style and the digital technology. So, I will share my own experience about how to structure and develop an entire photographic report of the wedding day, from scratch, with the elaboration of my photographic portfolio in the magazine format.

PROJECTE DE TFG:

https://issuu.com/mariacasasllg/docs/revista_tfg_v7

*Agraïments al Marc Sánchez; gràcies a ell,
he tingut el privilegi de formar part en poc
temps de tants moments de felicitat, a tots
els meus companys de l'equip de fotografia
de Marc Sánchez fotografia i a la meva
tutora de TFG, Cristina Calderer.*

ÍNDIX

1. Introducció.....	5
1.1. Tema & justificació.....	5
1.2. Objectius.....	6
2. Presentació formal del projecte professional.....	7
2.1. Metodologia i pla de treball.....	7
2.2. Fonts consultades.....	10
2.2.1. Fonts fotogràfiques.....	11
2.2.2. Concursos fotogràfics de casament.....	14
2.2.3. Fonts personals.....	17
2.3. Estudi de mercat.....	18
2.3.1. <i>Target</i>	18
2.3.2. Competència.....	19
2.3.3. Plataformes i xarxes socials utilitzades per donar-se a conèixer com a fotògrafa de bodes.....	19
3. Marc teòric.....	21
3.1. Naixement i evolució de la fotografia de bodes.....	21
3.2. La figura del fotògraf de bodes.....	24
3.3. Equip fotogràfic, responsabilitats, coordinació i cooperació.....	26
3.4. Estils de la fotografia de bodes.....	29
3.5. Desenvolupament d'un reportatge fotogràfic de casament (evolució de l'analògic cap al digital).....	36
3.5.1. Diferències i semblances entre l'estil fotogràfic d'inicis del segle XXI amb l'estil fotogràfic actual.....	43
3.5.2. Consells i fases essencials de tot reportatge fotogràfic de casament.....	54
3.6. Impacte en la societat.....	57

4. PRÈVIAMENT A LA BODA.....	60
4.1. Preparació del reportatge.....	60
4.1.1. La sessió <i>preboda</i>	61
4.1.2. Cessió de drets d'imatge (per compartir en xarxes socials.....)	62
4.1.3. Coneixements tècnics d'il·luminació (tècniques de flaix i llum natural) implementació d'aquests al meu estil fotogràfic.....	63
4.1.4. Pressupost.....	65
5. Creació revista	67
5.1. Preparatius 01	
5.1.1. A casa del nuvi	
5.1.2. A casa de la núvia	
5.1.3. Reportatge breu	
5.1.4. Retrats clàssics familiars	
5.2. Cerimònia 02	
5.2.1. Religiosa o Civil?	
5.2.2. Entrada del nuvi	
5.2.3. Entrada de la núvia	
5.2.4. Grup de música	
5.2.5. Lectures dels anells	
5.2.6. “Sí, Quiero”	
5.2.7. Les firmes	
5.2.8. Fotos familiars a l'altar	
5.2.9. Sortida de l'arròs: Visca els nuvis!	
5.3. Reportatge 03	
5.3.1. Clàssic	
5.3.2. Artístic o creatiu	
5.3.3. Fotoperiodístic	

5.4.	Aperitiu 04	
5.4.1.	Ambient, detalls i moments espontanis	
5.4.2.	Entrada dels nuvis a l'aperitiu	
5.4.3.	Fotos gastronòmiques	
5.4.4.	Fotos de grup	
5.4.5.	Adéu a la BBC!	
5.5.	Restaurant 05	
5.5.1.	Saló buit	
5.5.2.	La llista de taules	
5.5.3.	Entrada dels nuvis	
5.5.4.	Els plats	
5.5.5.	El pastís	
5.5.6.	Entregues dels nuvis	
5.5.7.	Regals dels convidats	
5.6.	El Ball 06	
5.6.1.	El Ball nupcial	
5.6.2.	El Ball amb els pares	
5.6.3.	Tothom a ballar!	
5.7.	<i>The End</i>	
6.	Després de la boda.....	69
6.1.	Backup / seguretat/ formatació.....	69
6.2.	Ordre d'edició i retoc d'una boda.....	69
6.3.	La sessió <i>postboda</i> o <i>Trash the dress</i>	71
6.3.1.	<i>Timing</i> d'entregues / procés de maquetació / entrega final de l'àlbum als nuvis.....	72
7.	Conclusions.....	74
8.	Referències.....	72
9.	Annexos.....	82
9.1.	Entrevista al Marc Sánchez.....	82
9.2.	Galeria fotogràfica del <i>making off</i> de la revista.....	88

1. INTRODUCCIÓ

1.1. TEMA & JUSTIFICACIÓ

Aquest projecte té com a punt de partida el gènere fotogràfic de casaments. El motiu principal que m'ha portat a escollir aquest tema és donat a la necessitat, en el meu parer, de donar a conèixer a la societat actual el nou canvi paradigmàtic, de transformació i percepció que s'està vivint ara mateix en la fotografia de 'bodes'. Considerada durant molts anys per tothom, com un camp sense creativitat, com l'últim recurs genèric de tot fotògraf que no pot viure del seu propi ofici o no troba feina en altres àmbits fotogràfics més 'creatius' i 'artístics' com la fotografia de moda, publicitat o de producte. És a dir, posar sobre la taula el tòpic famós de BBC (*Bodas, Bautizos i Comuniones*) i com el desprestigi en aquest camp està desapareixent ràpidament gràcies a les noves formes, discursos i estils fotogràfics que ens envolten cada dia.

Convé destacar la gran presència de l'**ús de castellanismes**, intencionadament, per part meva al llarg de tot el treball, a causa de la gran presència que tenen en l'àmbit dels casaments tant en l'àmbit nacional com local, i acceptats lingüísticament per la consolidació universal de conceptes que al llarg del marc teòric i del projecte es faran referència.

Això es deu en part, perquè aquest gènere s'ha adaptat perfectament als nous temps i a les noves necessitats de la societat del segle XXI. Una societat on els *smartphones*, les fotografies digitals i el vídeo formen part del seu dia a dia.

La visió romàntica de captar un moment, és ara insuficient, pel fet que ara es vol captar, documentar tota una història, una vida, al detall. Ja no es tracta de fer les fotos 'importants' del reportatge, sinó que es tracta de explicar el que van viure els nuvis en el seu gran dia.

Per més que passi el temps, casar-se ha estat, és i serà un dels moments de la nostra vida que sempre quedaran retratats, ja que forma part d'un dels rituals socials més importants de la història de la humanitat, juntament amb el naixement i la mort.

Gràcies a aquest canvi de percepció social que s'està observant en aquest camp, podríem dir ja d'entrada que els requeriments per a tota aquella persona que es dedica a realitzar fotografies de bodes, ja no només consisteix en saber exposar bé la llum ni tenir el millor equip del món, no obstant això, ha de conèixer el context social tecnològic, social i cultural arreu del món i saber adaptar-se constantment en aquest.

1.2. OBJECTIUS

La finalitat d'aquest projecte o revista fotogràfica és essencial recopilar tot l'aprenentatge, coneixements i dedicació professional com a fotògrafa sobre el procés de realització dels reportatges de casament amb tot el que això comporta: responsabilitat, contacte directe amb el client, coneixements tècnics i pràctics, documentació i pressupostos, entre altres.

Tanmateix, també tinc l'objectiu de crear-me el meu dossier/currículum fotogràfic laboral, i així, poder utilitzar-lo per tal de demostrar que gràcies a tota aquesta recerca i part pràctica d'aquest treball, he après a adaptar-me sense problemes, en aquest nou context i gènere fotogràfic, com són les bodes, i per tant, puc dedicar-m'hi professionalment en un futur no gaire lluny.

Així doncs, la revista serà, en si mateix, el resum visual i complet de tots els processos que calen dur a terme per tal de realitzar un reportatge fotogràfic de bodes professional des del principi fins al final.

2. PRESENTACIÓ FORMAL DEL PROJECTE PROFESSIONAL

2.1. METODOLOGÍA Y PLA DE TREBALL

La metodologia emprada per a la realització d'aquest projecte parteix, en primera instància, d'una part teòrica a fi de realitzar un projecte que tingui com a punt de referència, el coneixement i aprenentatge adquirits d'una prèvia investigació sobre els fonaments teòrics i històrics dels quals parteix la fotografia de bodes. A més a més de comprendre els motius principals que han causat el famós desprestigi conegut com la **BBC (Bodas, Bautizos y Comuniones)**, al llarg dels anys, i com a poc a poc ha anat desapareixent i evolucionant fins ara, gràcies als principals fotògrafs de boda contemporanis de cada estil fotogràfic, que fan de les bodes, una creació artística i documental d'un dels moments més representatius i significatius de la vida humana, com és el compromís matrimonial entre dues persones.

En segona instància, destacar que el pla de treball per aquest dossier consisteix a estudiar, analitzar i realitzar cada un dels processos o fases que configuren la professió com a fotògrafa de bodes. En altres paraules, posar sobre la taula, cada una de les complicacions laborals tant prèvies, durant com posteriors al reportatge fotogràfic. Al mateix temps que imprescindibles amb la finalitat d'afavorir una bona connexió amb el client corresponent, els propis membres de l'equip i amb el flux de treball, en general.

Aconseguint així un resultat, entrega i dedicació optimitzada, eficaç i professional en tot moment. És per tot això que, la metodologia que s'aplica en aquest projecte a través de la divisió i enfocament específic en:

- La “PRE”BODA: la part prèvia a realitzar d’una boda, des del primer contacte amb el client, documentació, *moodboard* fins a la planificació prèvia de l’equip fotogràfic i realització pressupostaria)
- La BODA: el guió o estructura que cal seguir per a qualsevol boda, que funciona i és utilitzada de manera genèrica per a cada una, així com, les diferències depenen del tipus de boda que s’hagi de documentar: civil o religiosa)
- La “POST”BODA: sistemes de còpies de seguretat que s’han de fer posteriorment i ràpidament després del reportatge, exportació, selecció i edició dels arxius fotogràfics a través dels programes d’edició com Lightroom i Photoshop, maquetació, revelat i entrega final de l’àlbum i fotos al client)

I en tercera i última instància, convé ressaltar la profunda indagació i estudi previ que tindrà lloc, a fi de maquetar i dissenyar el que serà el projecte fotogràfic final del treball, respecte al programa de disseny i maquetació reconegut i treballat pels professionals en l’àmbit editorial i de disseny gràfic: l’**Adobe Indesign 2020** (podreu veure el *making off* del procés de maquetació en l’annex).

El meu interès per poder convertir-me en una fotògrafa professional i en l’àmbit estricte de la fotografia de bodes m’ajuda a prendre noves iniciatives que puguin resultar-me útils per a desenvolupar i adquirir noves tècniques artístiques i innovadores dins del meu camp o àmbit laboral.

Val a dir que les tasques que haig de realitzar no s’acaben un cop finalitzat el reportatge, i caldrà bons coneixements editorials i de maquetat per poder ensenyar el meu treball fotogràfic ja sigui als meus clients com en una entrevista de feina dins el sector.

La presentació o imatge d'un mateix en la fotografia es basa primordialment en la carta de presentació, és a dir, en el nostre dossier fotogràfic.

L'aprenentatge i coneixements per a la utilització d'aquest programa de disseny, Adobe Indesign 2020, parteix d'un ensenyament autodidacte i des de zero. Els primers passos que s'han hagut de plantejar és el d'estudiar i practicar durant el mes de març i abril amb el software, al mateix temps, que m'ajudava de tutorials *online* i gratuïts de Youtube (realitzats en el canal de Youtube de la mateixa empresa d'Adobe).

Seguidament, passem a recollir així, dissenys de maquetació creatius i elaborats per altres usuaris per inspirar-me i ser capaç de crear el meu propi estil de revista per aquest treball en concret. Les meves influències doncs, han estat: les invitacions d'estil *vintage* de casaments a través de Pinterest, imatges de Google, blogs de fotògrafs/es de casament, Tumblr, etc.

La tipologia o font de lletres de la revista emprades per a la part redactada i explicativa de la revista han estat prèviament estudiades i seleccionades segons la temàtica d'estil triat comentat anteriorment i gràcies a font.google.es.

En paral·lel i gràcies al nou sistema de Lightroom al núvol, he pogut accedir als diferents reportatges fotogràfics realitzats i visibles pels clients per tal que puguin comentar, descarregar i escollir per a la selecció final de fotos per a l'àlbum final.

Vaig començar a treballar com a assistenta i segona fotògrafa de bodes, el desembre del 2018, així doncs, les bodes en les quals he tingut el plaer d'anar són més de 30, i per tant, les imatges que formaran part de la revista fotogràfica o projecte final d'aquest treball, constaran dins de la selecció final dels 9 millors reportatges de boda realitzats per membres dins l'equip i jo mateixa;

dins l'empresa de fotografia de casaments de Sabadell, Marc Sánchez Fotografia, que a parer meu, reflecteixen millor l'experiència obtinguda i resultats finals aconseguits al llarg de la meva breu introducció laboral en aquesta indústria fotogràfica.

Per acabar, m'agradaria comentar que l'objectiu és doncs que a través de la selecció de fotos de diferents bodes es pugui tenir una visió objectiva i didàctica del que implica i consisteix realitzar i desenvolupar tot un reportatge fotogràfic de casaments. Sent capaç així, de comparar les diferències i semblances, en altres paraules, els patrons o processos comuns de qualsevol boda, i tanmateix, entendre també quins són els trets diferencials i característics de cada una d'elles.

2.2. FONTS CONSULTADES

2.2.1. Fonts fotogràfiques

Moltes són les pàgines de referència actuals de les quals m'he inspirat a fi de poder tenir més flexibilitat i creativitat en el moment de disparar un reportatge fotogràfic de casament. Per aquest motiu, m'agradaria destacar a certs fotògrafs internacionals, i fora del país, així com locals, per veure les diferències entre els seus estils i tenir diversos punts de vista de cada procés.

En primer lloc, tenim a **Jonas Peterson**, australià, i un dels deu millors fotògrafs de casament del món considerats per la revista American Photo. A continuació, va ser també premiat en molts altres premis arreu del món i el 2013 va ser escollit com el Millor fotògraf de bodes del món per la *Wedding photography Association* (WPPI).

Una de les claus o factors que l'han convertit en un dels millors dins aquest gènere és pel seu original i creatiu estil cinematogràfic.

– Portfolio –

Bruno and Fernanda – São Paulo

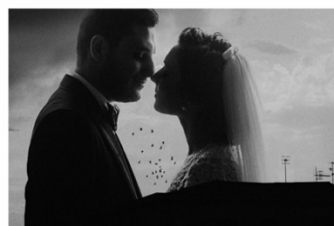
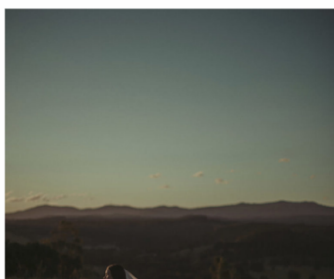
Nina and Sebastian, Maasai Mara.

Paul and Jocelyn, Bali.

Jan and Melissa, Belgium.

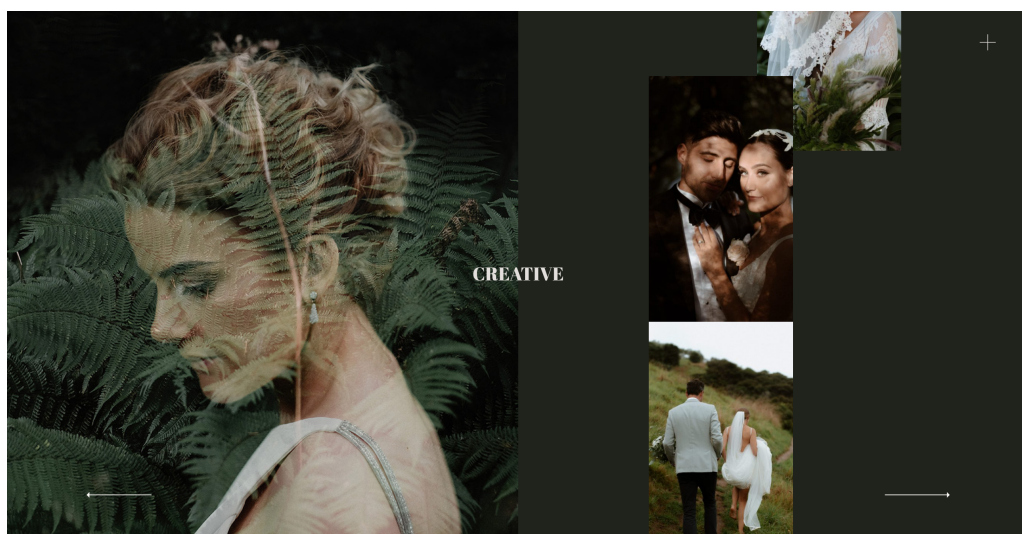

Giuseppe and Marzia – Cefalu, Sicily.

Figura 1 – Pàgina principal de la secció de Portafoli de Jonas Peterson

Pel que fa a altres grans companyies, empreses i fotògrafs autònoms que tenen un reconeixement també mundial, i malgrat això, estils completament diferents, m'agradaria compartir a continuació, els següents fotògrafs. Com són per exemple:

Chris Copeland

Figura 2 – Pàgina web de Chris Copeland - Home Page

Marga Martí

Marga Martí
PHOTOGRAPHY

BODAS MÀS SOBRE MI TARIFAS

BLOG

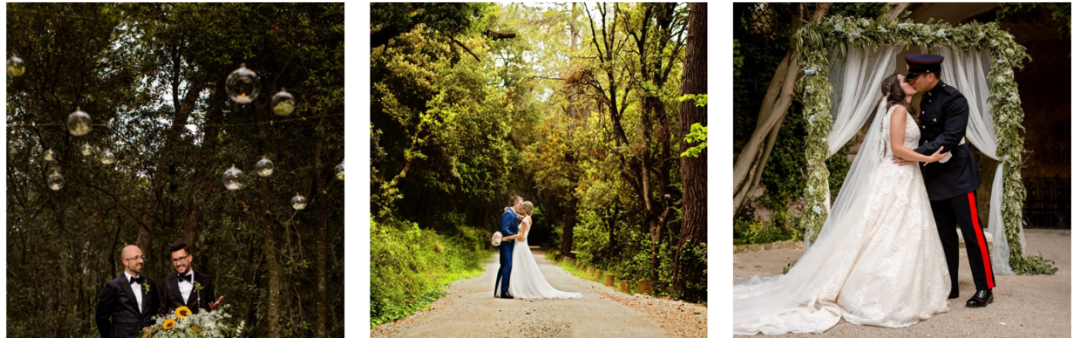

Figura 3 – Pàgina web de Marga Martí - Home Page

Christian Cardona

PORTAFOLIO / BODAS / FAVORITAS

Figura 4 – Pàgina web de Christian Cardona - Home Page

Victor Lax

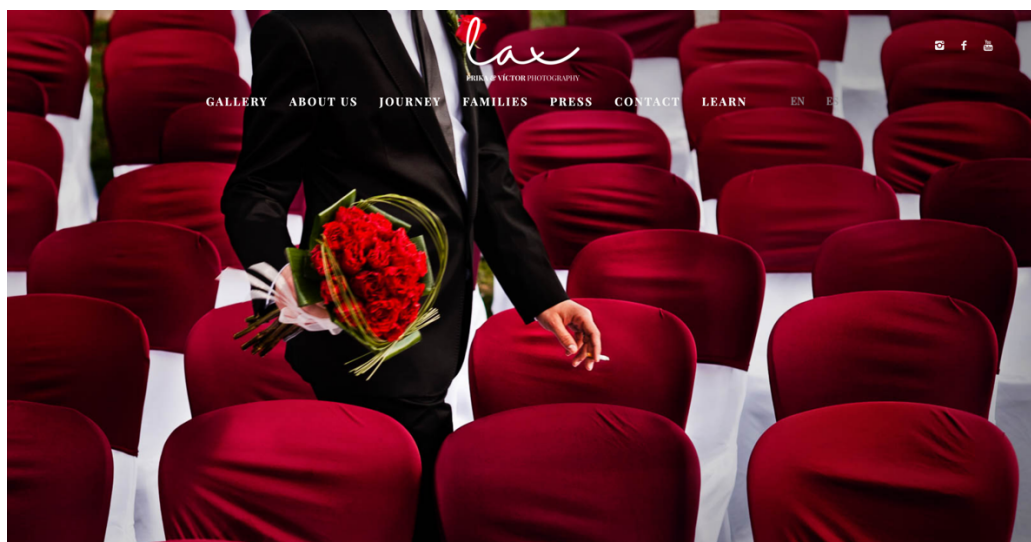
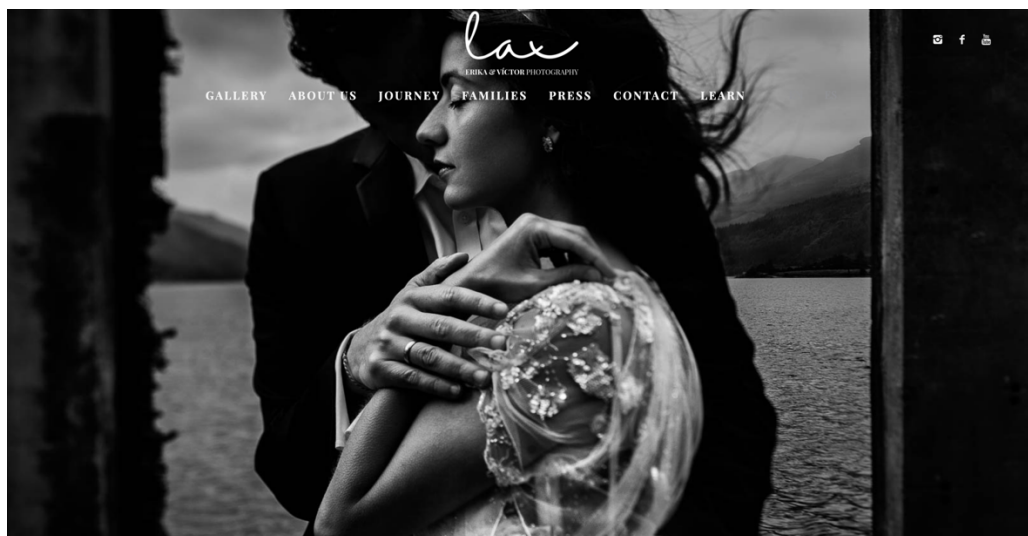

Figura 5 i 6– Pàgina web Victor Lax Home Page

És així que podríem acabar esmentant finalment a molts altres com, ***Punzano, El Marco Rojo, Ken Pak, Two Man Studios i Pedro Etura.***

Grans mirades que han canviat radicalment la perspectiva d'una fotografia de bodes convencional, clàssica, conservadora i molt poc creativa.

L'estil dels fotògrafs/es que hem vist fins ara m'ajuden a agafar inspiració d'aquest gènere per tal d'entendre i comprendre el per què dels sentiments, l'emoció i l'elegància que em transmeten aquestes fotografies. Les de tots ells.

2.2.2. Concursos fotogràfics de casament

M'agradaria comentar breument, en aquest apartat, com a una de les moltes fonts d'inspiració que prenc, ja no amb relació als fotògrafs de referència, si més no, respecte als diferents **concursos** destacats pel que fa als premis fotogràfics internacionals, nacionals i locals sobre la fotografia de casaments. Entre altres, tenim:

- Fearless Photographers

Categoria: Els millors fotògrafs d'Espanya – Barcelona (2020)

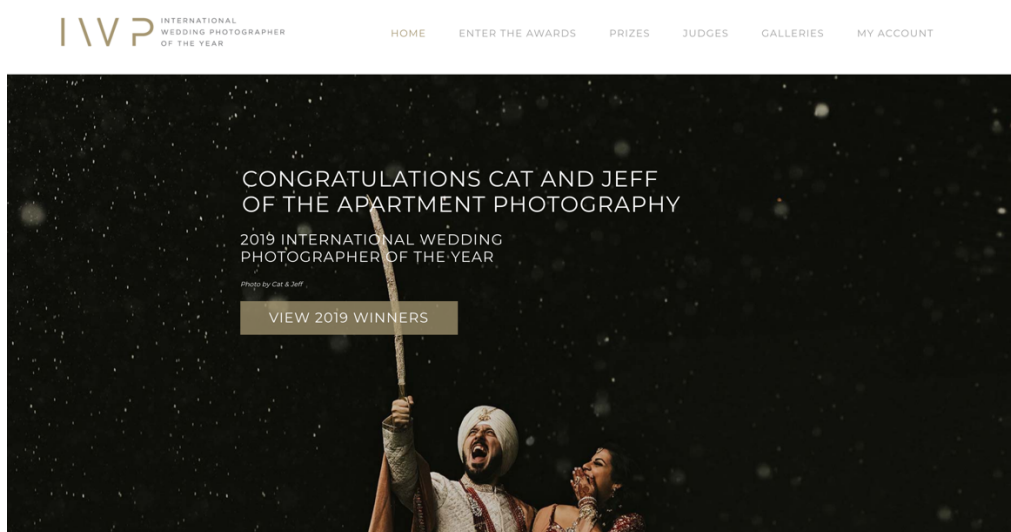
Victor Lax, Andreu Doz, Marga Martí, Sergio Arnés, Andres Preumayr, Mònica del Agua, Erika Biarnés, Jordi Tudela, Natan Sans, Serg Cooper, Esther Velázquez, David del Val, Juan Sánchez Punzano, Marco Helga, Olya Kobruseva, Marc Ballo Colell, Michele Morea, Dami Sáez, Jennifer Iranzo, Alejandro Cebrian i Marianna Cooper.

Concurs patrocinat per:

Brides, BuzzFeed, My Modern Met, BoredPanda, BBC, MSN, DatingAdvice.com.

- International Wedding Photography (IWP)

Figura 7 – Pàgina web Home Page, 2020

Els concursos fotogràfics són rellevants donat al gran prestigi que pots obtenir com a fotògraf, i així doncs, posicionar-te com un dels grans i amb molta experiència, sent així, reconegut a escala mundial.

Guanyar premis com el Fearless Photographers o IWP és sens dubte un gran honor i privilegi. El jurat constantment canvia i s'adapta a la nova mirada contemporània, afegint a més a més, nous criteris i barrejant-los amb els antics per tal de donar-li la serietat que es mereix aquesta proposta de concurs per a tot fotògraf professional.

IWP o IWPTY, International Wedding Photography of The Year va ser creat i llançat el 2017 pel fotògraf australià de casaments, Luke Simon, considerat el 2019 per l'Associació Internacional de Fotògrafs Professionals, el millor fotògraf de l'any. Segons Lukas Simon, la dificultat per poder trobar alguna plataforma per fotògrafs d'aquest gènere a ple segle XXI que pogués reunir o recollir els treballs fotogràfics de qualitat per tenir-los com a referents d'influència i creació fotogràfica, era present en tot moment.

Així doncs, va decidir que era el moment de posar fil a l'agulla i intentar promoure i destacar el talent fotogràfic de boda globalment i enguany, amb premis excel·lents. Val a dir que no deixa de ser una associació amb ànim de millorar, ser criticada constructivament i creada entre tots. Com una xarxa de fotògrafs on tots sortim guanyant.

Alguns dels exemples de premis de la IWP que podem trobar del 2019 són tant productes: càmeres, àlbums fotogràfics Queensberry, el programari de maquetació de Smart Albums; com serveis fotogràfics de laboratori valorats entre 1000 – 1500 \$, la subscripció anual durant un any, de manera gratuïta pel pla de botiga Tavé, i molts altres.

- The British Photography Awards

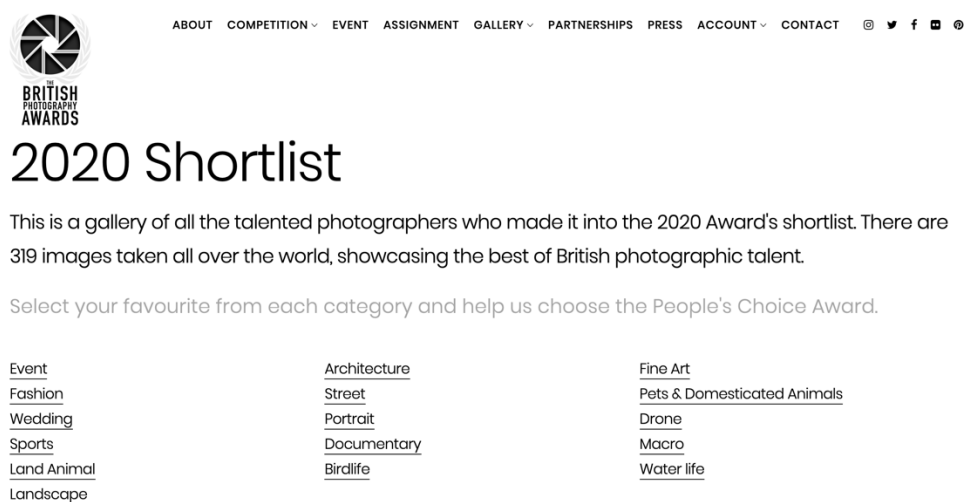

Figura 8 – Pàgina web de The British Photography Awards, 2020

I per últim, convé destacar el concurs anual britànic de fotografia de boda, en aquest cas, en procés de tria, de la qual el mateix usuari, pot valorar i puntuar per foto i dins de cada categoria, de les que en aquesta imatge podem observar. 319 imatges seleccionades com a les possibles millors fotografies de l'any, tot i això, encara falta per veure com finalitzarà el criteri de selecció i nominació dels millors fotògrafs de l'any.

L'estil de realitzar cada un d'aquests concursos són diferents, en funció del país on han estat creades, no obstant això, tots aquests busquen fomentar una competitivitat positiva, així com aconseguir crear un esperit crític, i de superació tècnica i artística, entre els fotògrafs del mateix àmbit.

En definitiva, tots els concursos tenen uns criteris, jurats, bases i condicions determinades per a la participació de tot fotògraf que vulgui inscriure's i participar en l'edició de l'any corresponent. Alguns dels concursos s'ha de pagar una quota prèvia, d'altres la condició són uns requisits mínims per saber si treballes com a professional o no, etc.

2.2.3. Fonts personals

Per poder tenir una visió més àmplia sobre el context competitiu respecte al mercat fotogràfic de bodes he intentat recopilar certa informació rellevant i d'actualitat sobre les experiències dels mateixos fotògrafs de boda, de diferents parts del món, consells, rutines de treball (*workflows*) i altres. A més a més d'investigar les pàgines web de grans fotògrafs i negocis de grans grups i associacions fotogràfiques al voltant d'aquest gènere.

Per aquest motiu, també he realitzat una recerca i **entrevista**, que trobareu a l'annex del treball, d'un fotògraf que va viure, de primera mà, la transició de la fotografia analògica cap a la digital, dins el sector. L'adaptació al digital i als nous canvis socials són aspectes que cal tenir en compte a fi de poder sobreviure, en la indústria, i satisfer així, les noves necessitats dels clients de congelar tant els moments imprescindibles, així com de cobrir tota la boda fins al final.

2.3. ESTUDI DE MERCAT

2.3.1. *Target*

En la fotografia de bodes el nostre *target* són els nuvis, dues persones que decideixen oficialitzar el seu compromís d'estar junts en forma de matrimoni. És així que podríem dir que és senzill, i al mateix temps, complicat ser capaç de discernir les necessitats dels nostres clients.

Cada parella és un món, així doncs, hi ha mètodes, processos automàtics en la creació del reportatge com són els moments rellevants de qualsevol boda: preparació i procés de vestir-se, lectures, anells, fotos de convidats, etc. No obstant això, tenint sempre present que no hi ha una sola parella idèntica a una altra.

Podem realitzar les millors fotografies de grup, tenir la millor il·luminació perfecta per a cada moment, i tanmateix, ser incapaços d'aproximar-nos a les fotografies que esperen obtenir la parella de nosaltres. Això es deu bàsicament al fet que cada parella té la seva pròpia història sentimental amb l'altra persona i que, a més a més, la cultura, història i tradició d'un determinat grup social influeixen i afecten, la forma en com apreciem una bona fotografia, un petit detall, gest o moment capturat.

És vital saber escoltar, entendre i empatitzar amb els nostres clients prèviament al dia del reportatge, per poder oferir un servei que vagi d'acord amb l'estil personal de cada parella d'enamorats. Al cap i a la fi, el nostre treball és la constant adaptació als nous costums, societats i maneres de viure l'amor entre parelles. Sense elles, no hi hauria reportatge.

2.3.2. Competència

Un cop explicat aquest aspecte sobre la nostra audiència és important entendre que, respecte a les qüestions econòmiques o marca personal de cada empresa, aquestes poden suposar un canvi considerable en el moment de decidir quina empresa contractar i quina no. La preferència no només ha d'estar en la qualitat fotogràfica sinó en la del negoci amb els nuvis determinats.

Sovint, les parelles es troben, en primera instància, amb una gran quantitat d'empreses que venen serveis i ofertes seductores que poden ser molt atractives o motiu de desconfiança i rebuig.

2.3.3. Plataformes i xarxes socials utilitzades per donar-se a conèixer com a fotògrafa de bodes.

Antigament, les plataformes per donar-se a conèixer fotogràficament partien exclusivament i únicament dels suports físics com els àlbums de fotos, estudi fotogràfic i fotos emmarcades i evidentment, del boca a boca. Ara però, se segueix utilitzant els suports físics però sense deixar de banda ni molt menys, els suports digitals que condicionen el consum digital de la societat del segle XXI. Com poden ser el visionament de fotos en grans pantalles televisives (a l'estudi), fotografies a través de l'ordinador, mòbil, tauleta i altres que permetin visualitzar imatges, vídeos i informació pressupostària al moment, etc.

Diverses són les plataformes utilitzades pels fotògrafs de tots els àmbits i en especial els de casaments, des del seu naixement fins a l'actualitat.

A més a més de les xarxes socials com **Instagram**, **Facebook**, **Pàgina Web** personal del fotògraf, podem veure que hi ha moltes altres com per exemple **bodas.net** on s'especialitzen directament en la creació d'una comunitat i plataforma digital per a totes les persones que es dediquin únicament a la fotografia de bodes i totes aquelles altres que busquen fotògrafs de boda.

Actualment *bodas.net* és la plataforma estrella on tots els clients d'arreu del món, freqüenten en cerca de fotògrafs i clients en el gènere de casaments, per la gran quantitat d'empreses fotogràfiques de bodes que mostren el seu treball fotogràfic, dins aquesta plataforma.

“Somos el portal de bodas líder en el mundo, pero más allá de eso somos unos románticos que ayudan a parejas enamoradas a organizar su boda, [...]”. – (Bodas.net, 2020)

Figura 9 – Captura de pantalla de la pàgina web de Bodas.net, 2019

3. MARC TEÒRIC

3.1. Naixement i evolució de la fotografia de bodes

Els casaments han estat, són i seran un dels moments de la nostra vida com éssers humans; més representatius i rellevants, donat que es tracta d'un ritual comú, amb diferents aspectes culturals i socials depenent del país o regió arreu del món. Malgrat això, tradicionalment i simbòlicament se segueixen mantenint i adaptant a tots els nous canvis socials, tecnològics, polítics vigents al llarg dels segles.

En verbigràcia, les primeres “fotos” o representacions que podem apreciar i es coneixen d'aquest ritual social tan antic i tan present en els nostres dies es remunten en els Casaments Aldobrandins del segle I aC, en l'època d'August, en forma de frescs pictòrics i romans realitzats per les classes baixes de la civilització.

Figura 10 – Bodas Aldobrandinas

Així doncs, les primeres representacions pictòriques ja reflecteixen, un dels moments més rellevants de la consumació matrimonial com és l'acte sexual en el llit conjugal o els preparatius del nuvi i la núvia, a cada costat del llit. Tot i això, des de finals del segle XX que ja no es representa aquest moment o acte sexual en el reportatge fotogràfic de bodes, tanmateix, sí que es manté la tradició de documentar els preparatius dels nuvis a casa per separat abans de la cerimònia.

Una de les primeres fotografies de casament oficials registrades, catorze anys després de la invenció de la fotografia per Joseph Nicéphore Niépce, són les fotografies de casament d'estudi recreades per una càmera de l'any 1840, del casament de la Reina Victòria i el Príncep Albert, el dia 10 de març d'aquell mateix any.

Figura 11 i 12 – Foto d'estudi del casament de la Reina Victòria i el Príncep Albert (1840)

Val a dir que les primeres fotos de boda abans del casament de la Reina Victòria, a Occident, els vestits de les núvies no eren blancs, i que va ser degut a l'error de la Reina Victòria, qui per primera vegada va vestir de blanc i, consegüentment, va generar una nova tendència, arribant a convertir-se en un símbol ancestral de la virginitat fins a l'actualitat.

Figura 13 – Retrat del casament de la parella Circa (1926)

Posteriorment, ja entre el segle XIX i primera meitat del segle XX, la fotografia de casament encara no tenia cabuda com a professió. Els fotògrafs d'aquell moment s'especialitzaven únicament, en la fotografia d'estudi amb una llarga exposició, a partir d'una càmera amb trípode fixa que difícilment podia moure's de lloc i, evidentment, seguir el recorregut de tot un dia de casament. Així doncs, els primers anys en què es realitzen les primeres fotos de bodes eren generalment representades, a través d'una única fotografia de retrat de la parella amb els vestits de cerimònia (Santos, 2017). Convé destacar que tot i tenir el retoc digital actualment, en aquells moments ja es realitzaven retocs posteriors a la imatge, en el mateix negatiu, com un retoc de l'exposició de la llum, per exemple (Santos, 2017 pg. 28).

La il·luminació d'estudi doncs, era perfecta i immaculadament cuidada al detall, sense necessitat de preocupar-se per adaptar-se a la llum natural del moment del dia. Al contrari d'això, ara sí que ens hem de preocupar i hem de saber com utilitzar-la a favor nostre.

A partir del **1960 fins al 1980** aproximadament (Santos, 2017, p.12) aquest gènere es va consolidant fins a convertir-se en el que és ara mateix, un gran negoci, una gran indústria fotogràfica, però de la qual, realitzant aquest projecte i intentant indagar cercant informació, me n'he adonat que **se'n parla molt poc** sobre aquesta indústria, donat que és 'relativament' nova i 'reconeguda' com a tal, i per tant, predomina una notable escassetat amb relació a les referències històriques, d'estudi o anàlisis sobre aquesta. A més a més, el poc material bibliogràfic recopilat és escrit, creat o elaborat pels mateixos fotògrafs, qui expliquen únicament i exclusivament la seva experiència pràctica i tècnica sobre aquest gènere, sense contextualitzar-la o referenciar-la amb cap altra volum, article o document que em pogués ajudar a analitzar aquest gènere de manera més teòrica.

Un dels pocs autors que parla breument sobre la història de la fotografia de casament és l'autor i fotògraf contemporani Manuel Santos, en el seu volum *Fotografía de Boda: Técnica, Narración y Estilo (2017)*.

En aquest volum ens fa un breu repàs sobre com a finals del segle XX es comença a entreveure la fotografia de grups i posats (fotos de convidats) on encara en aquell moment, la càmera era col·locada sobre un trípode i de manera fixa, sense cap mena d'espontaneïtat o creativitat fotogràfica. És aquest, un dels principals motius pels quals fins fa res, s'havia considerat la fotografia de bodes com quelcom monòton, avorrit i com l'últim gènere que tot fotògraf/a acaba pertanyent; val a dir que en els anys vuitanta, la majoria de fotògrafs a causa de la crisi després de la Segona Guerra Mundial, pel fet de no ser capaç d'obtenir suficients fonts d'ingressos per sobreviure en aquesta professió, a través dels tres principals camps artístics com eren principalment: el periodisme gràfic, la fotografia de moda i la publicitat, desitjaven treballar en el sector de bodes, ja que es guanyava una quantitat d'ingressos econòmics més alta que no pas en la resta.

3.2. La figura del fotògraf de bodes

Els clients busquen un fotògraf amb un estil propi desenvolupat i del qual se'l reconegui ràpidament. Tanmateix, aquest estil no ha d'interferir en l'eficàcia i en el compliment de les necessitats essencials que tot client busca tenir satisfetes, en un dia tan important com el dia del seu casament.

Hem de respectar els termes legals i ètics d'aquest camp fotogràfic, creant un vincle de confiança, empatia i proximitat amb els nostres clients, però sense perdre mai de vista que no deixen de ser el que són: clients, i que el que volen són uns resultats espectaculars d'un dia irrepetible, únic i significatiu en les seves vides.

Un bon fotògraf/a de bodes és qui gràcies a les imatges que poden transmetre la gran eficàcia tècnica i artística d'aquest/a, al mateix que, gran habilitat per resoldre problemes, dubtes o errors que poden implicar quelcom negatiu per al resultat fotogràfic final de la boda.

La gran professionalitat no es troba només en la part artística de la persona que documenta el dia, tanmateix, es troba en els petits però essencials detalls que denoten i diferencien aquelles persones que saben treballar amb seriositat i dedicació de les qui no. És per aquest motiu, que aquests detalls o aspectes diferenciadors són els següents (Santos, 2017):

- **Alliberació de tasques**

En relació directa amb un dels aspectes més imprescindibles del gran dia i del que han de ser capaços de documentar els fotògrafs/es, és no només de crear fotografies artístiques, sinó també de saber captar els petits detalls descriptius del lloc, decoració, accessoris i altres que configuren aquest dia i no cap altre.

- **Resolució**

Els nervis per part de la núvia o el nuvi, familiars i convidats no falten mai. Així doncs, és important saber atendre i resoldre imprevistos no desitjats sempre que estiguin al nostre abast com a professionals, és a dir, si ens trobem en un dia de pluja, una església amb llum interior escassa, regals o discursos per part dels convidats, que no s'havien planificat prèviament dins la boda, etc.

És en aquestes circumstàncies on s'apreciarà la mà del fotògraf per fer d'aquest dia, un on els nuvis no s'hagin de preocupar de res i on la fluïdesa dels esdeveniments sigui el més natural i impecable possible per la nostra part.

- **Confiança**

Per últim, dels aspectes descrits fins ara, la confiança és el concepte que tot fotògraf ha d'intentar tenir sempre present a l'hora de tractar amb els clients tant abans, durant com després de la boda, ja que sense confiança, el desenvolupament del reportatge no podrà tenir segurament la qualitat i professionalitat de la qual els nostres clients van apostar, quan ens van conèixer per primera vegada.

La confiança es transmet a partir dels dos punts anteriors i tot el tracte personal i professional que hem sabut expressar als nostres clients, no només amb paraules, sinó amb fets, resultats i experiència adquirida en aquest sector.

3.3. Equip fotogràfic, responsabilitats, coordinació i cooperació

Sovint, un fotògraf de bodes reconegut o amb un *background* de feina important dins el sector intentarà sempre anar acompanyat, sempre que sigui possible, en el dia del casament, d'un equip fotogràfic, i fins i tot, de vídeo, actualment. Això és degut a la demanda del segle XXI de tenir, a més a més, d'un record fotogràfic que cobreixi tots els moments importants de la seva boda, d'un documental audiovisual com si es tractés d'una pel·lícula.

Hem arribat en un moment de la història, en què gràcies al progrés tecnològic, els reportatges actuals requereixen una documentació molt precís de tots els esdeveniments i obsessió per poder congelar, no un moment, sinó tot un dia, ha fet que ara mateix sigui moltes vegades, impossible de separar el vídeo de la fotografia, i a la inversa. Tanmateix, en aquest treball comentarem d'una manera més precisa, la feina o les responsabilitats dins l'àmbit fotogràfic, que podem observar en aquest gènere de reportatge, esmentant així, breument la intervenció de tenir en una boda, no només dos fotògrafs sinó que també, un **responsable de vídeo**.

Un segon fotògraf/a, segons l'article escrit per Tom Robak (2015) *How to be a Second Shooter at the Wedding*, és la persona encarregada d'ajudar el fotògraf de capçalera (o primer fotògraf) d'un reportatge de casaments.

A diferència d'un assistent/a, el segon fotògraf/a haurà de complementar el reportatge fotogràfic juntament amb el primer fotògraf. Malgrat això, s'ha de tenir present que la funció o objectiu final d'aquesta responsabilitat, recau a diferència del primer, en la realització de fotografies dels detalls i totes aquelles que no siguin fotos claus o *Key Shots*; amb diferents perspectives, angles que aportin aquell grau de creativitat que sovint, per la pressió de no perdre cap moment important, el fotògraf principal prefereix prescindir-ne, i més si es troba amb un *timing* molt ajustat. Es tracta de ser l'assistent/a de càmera del primer fotògraf amb la constant possibilitat d'adquirir aquelles funcions que, depenent del dia i de la boda, siguin més convenients per facilitar la feina al primer fotògraf, enriquint així, el resultat final del reportatge.

De les diverses funcions del segon fotògraf/a podríem fer referència a la de subjectar trípodas, flaixos, portar la motxilla del primer fotògraf d'un lloc a un altre del casament, encarregar-se que els convidats facin el que el fotògraf demana per a les fotografies de grup; així com, de disparar fotografies amb perspectives diferents sobre els moments claus de tot reportatge. Això és degut a que, en cas que el primer hagi tingut un problema tècnic i no l'hagi pogut disparar un d'aquests moments, tingui una segona còpia del moment, per part del segon fotògraf, i que salvarà el seu reportatge.

Un altre aspecte que cal tenir en compte és que mai hem d'intentar vendre la nostra pròpia marca durant el dia de la boda, com a segon fotògraf, donat que és gràcies al primer i el seu negoci, que el segon té feina aquell dia, i per tant, haurem de procurar que es reconegui sempre el seu equip i la seva marca.

Ara sí, m'agradaria comentar que depenent del fotògraf de bodes; l'assistent/a i segon fotògraf/a siguin o no, la mateixa persona. És per això que, en el cas de no ser-ho, la diferència entre aquestes dues responsabilitats dins l'equip es troba en el fet que **l'assistent/a** s'encarregui de portar el material dels fotògrafs per ajudar que l'equip guanyi eficiència en el moment de realitzar el reportatge, sense haver de preocupar-se constantment de l'equip fotogràfic i carregar-lo amunt i avall. Així com, d'oferir un cop de mà en el moment de subjectar un flaix per a la realització d'una foto, amb punts de llum més creatius, o a fi que el primer fotògraf pugui adequar la il·luminació de la localització de la millor manera possible. També és l'assistent/a qui s'encarrega de tenir a mà les bateries, trípodos, guardar el que no utilitzi el primer fotògraf, de tal manera que el fotògraf no hagi d'anar a buscar les eines que necessita en cada moment. En canvi, la feina del segon fotògraf té com a funció principal cobrir tots els detalls fotogràfics del reportatge o tot allò que s'ha comentat en el punt anterior, prescindint evidentment de tot el que en aquí, l'assistent/a hauria de fer.

Per acabar aquest apartat, és interessant destacar la importància de tenir una bona coordinació i cooperació entre tots els membres de l'equip a fi que el dia sigui profitós i es pugui gaudir dels bons moments, durant el procés.

Coordinació en el sentit que, s'ha de tenir en compte de no molestar als companys mentre aquests es disposen a enregistrar una seqüència o pla (en el cas del responsable de vídeo) o el primer fotògraf està disparant, intentar en la mesura del possible, no aparèixer sense voler (tenir l'equip fotogràfic o alguna eina dins l'escena fotografiada), i sobretot, durant la cerimònia, ser conscients del recorregut que realitzarà cada un dels membres per no trepitjar-nos i aparèixer dins l'enquadrament de qualsevol dels que estem fotografiant o enregistra l'arribada dels nuvis a l'altar, entrega dels anells, etc.

Si en su planificación ha previsto dos fotógrafos cubriendo la boda, previamente deberían haber concretado las posiciones, objetivos y encuadres que usará cada uno. Básicamente se trata de establecer un sistema que permita no perder ningún momento ni detalle especial [...]
(Santos, 2017, p.136).

Aquests moments són irrepetibles i imprescindibles. Val més estar atents i planejar prèviament i estratègicament les funcions que cadascú, com a equip portem a terme, a fi de no perjudicar-nos els uns amb els altres. Al contrari, ens hem d'ajudar i donar un cop de mà si és necessari i sempre que estigui dins de les nostres possibilitats, ja que hi ha moments que no podem perdre de vista el que estem fent i s'ha de saber prioritzar l'ajuda que oferim compensa el que hem de deixar de fer nosaltres en aquell moment del reportatge.

3.4. Estils fotogràfics de casament

Al llarg de la història de la fotografia de bodes s'han consolidat tres estils fotogràfics diferents en funció de la personalitat o identitat de la qual l'empresa s'hi sent estretament vinculada. Aquests estils són els següents (Santos, 2017):

- Reportatge clàssic

Nascuda dels reportatges clàssics i tradicionals de principis del segle XX, i per tant, de gran influència en els **retrats posats**, enquadraments perfectes i fotografies ben treballades, amb un toc de serietat i solemnitat que en els dos següents estils no podrem apreciar massa (almenys no de la mateixa manera).

Aquest estil és, avui dia, percebut negativament en les societats occidentals, donat que volem trencar amb la tradició i el que per nosaltres considerem antiquat i seriós respecte a les societats contemporànies, on la màxima importància està en la naturalitat, espontaneïtat del moment (estil fotoperiodístic que parlarem seguidament).

Molta gent ha criticat l'estil clàssic d'avorrit i conservador, però el fet és que la realitat ens demostra que a l'hora de la veritat, tothom vol viure experiències i instants semblants als dels altres, al llarg de la història. Patrons i moments tradicionals que aporten en l'acte de casament, un acte de certa importància sentimental i cultural.

Tanmateix, en les societats de països més conservadors i tradicionals com Àsia oriental o Amèrica del Sud, se segueixen apreciant molt aquests tipus de reportatges. L'estil clàssic ofereix habitualment la possibilitat de **sessions preboda i postboda**, ja sigui a l'estudi com en un entorn natural i a l'exterior.

No podem oblidar que el vincle matrimonial és un acte que mentre per la gran majoria de la societat occidental, considera simplement un acte públic, romàntic i com una festa més per ensenyar i ostentar el que tenim i amb qui estem, o ja sigui per necessitats de documentació de nacionalitat; per molts altres, és la boda un moment de gran importància respecte a la tradició, cultura i religió del país i societat pertinent. Així doncs, podem apreciar la presència d'elements simbòlics, culturals i religiosos que es repeteixen sovint durant tot el procés de preparació dels nuvis, en la cerimònia, com en l'aperitiu i ball nupcial, etc.

La poca naturalitat del desenvolupament de la boda, així com de la direcció constant de l'acció, el treball preparatiu d'il·luminació per la sessió, els grans posats, és a dir, la gran planificació prèvia de tot el conjunt, de convidats, responsables cerimonials, celebració, ordre i jerarquia dels balls, etc., són sens dubte, característiques indiscutibles d'aquest estil clàssic.

Com hem pogut veure al llarg del punt històric d'aquest treball, aquest estil ha estat en primera fila durant molt de temps, encara que la tecnologia i el digital pogués anar a creixent. Ens volem assegurar del fet que tot sigui perfecte i el record per tant, sigui precís, eficaç i puguem no només veure fotos de gran qualitat tècnica, si més no, tota la informació; qui va venir a la boda, quins regals es van donar o exactament que va succeir (finals del segle XX i inicis del XXI).

La fotografia de casaments sempre ha estat considerada de caràcter seriós i sense cap mena de creativitat per part del fotògraf/a. En definitiva, la raó i la persistència de l'estil clàssic en els nostres dies és pel simple fet que es vol recordar com una part de les nostres vides que encaixa perfectament amb la història i tradició dels nostres avantpassats, així com d'assegurar-nos de congelar i retratar tots els moments significatius i que fan especial la nostra boda.

A vegades, una de les dificultats que podem observar dels altres dos estils, que comentaré a continuació, és la preocupació de no només intentar fer que tot sigui natural, fresc, modern i molt atractiu, però que al mateix temps compleixi amb els requisits que donen peu a justificar els casaments com una espècie d'acte espiritual, religiós i important, en tot moment. No perdre ni un segon que el que volem cobrir fotogràficament és quelcom sagrat i indiscutiblement percebut com un moment de la vida irrepètible.

- Fotoperiodístic

L'estil fotoperiodístic entès dins l'àmbit de la fotografia de casament com un estil nascut de la mà de la fotografia de reportatge social, polític i cultural, i així doncs del documental. És per això que molt sovint veurem que fotoperiodisme s'aproxima més a un estil de documentació fílmica i cineasta, tanmateix, no té per què tenir un estil tan artístic i cinematogràfic com el creatiu (el qual tractarem més endavant amb més profunditat). La definició de l'estil fotoperiodístic de boda podem relacionar-la estretament i directament amb les 6W: **Why, When, What, Who, Where, How** .

A més a més, la figura del fotògraf ha de ser imperceptible en la majoria dels casos, ha de tenir la presència omniscient del que succeeix en cada moment sense ser-ne partícip de la història dels nuvis. De fet, no s'hauria de poder apreciar cap mena de muntatge o fet manipulable tant abans, durant com després del reportatge fotogràfic, en altres paraules, el fotògraf com un trobador o caçador d'instants, en què la parella ni se n'hagi adonat del moment del disparament.

Evidentment, fins i tot en aquest estil podria haver-hi una narració planificada abans del dia, per tal d'obtenir diferents *picos de emociones* per part del fotògraf. La finalitat és la de captar moments espontanis, naturals i que flueixin per si sols, com si es tractés d'un cobriment d'una notícia per un reportatge fotoperiodístic, com molt bé exemplifica Manuel Santos (2016).

A diferència als altres dos estils de reportatge, aquest precisament destaca per la naturalitat del resultat en les fotografies, és a dir, la sensació que no han estat realment processades digitalment com veurem en el creatiu. Els únics retocs que es poden apreciar en aquest estil són els relacionats amb la il·luminació, correcció d'ombres, la temperatura de color (a fi que sigui neutre o tingui el balanç de blanc correcte segons la situació i lloc fotografiat), etc.

És per aquest motiu que, l'estil fotoperiodístic parteix del concepte d'esperar, saber trobar el moment perfecte, i saber-se adaptar a qualsevol situació, ja sigui tènicament com circumstancialment. Tenir la mà trencada per donar seguretat a la parella i que aquests puguin gaudir del dia sense haver-se de preocupar per forçar un gest, una mirada o una acció, per a la realització de les fotos, així com, per arribar a tenir en les fotografies un mirall precís, del qual poder veure reflectida, una de les decisions més importants de les seves vides.

- Retrat creatiu

En comparació amb l'estil fotoperiodístic, el creatiu sí que té una gran força en el procés de postproducció en la imatge, a fi d'aconseguir uns resultats diferenciats de la realitat i naturalitat del moment. En aquest estil, la intenció més que capturar un moment espontani és la de captar una escena de pel·lícula, exagerar la situació per emfatitzar els esdeveniments que van tenir lloc en un dia tan especial pels nuvis. El fotògraf modifica, dirigeix i intervé, en tot moment, de ple en el procés i l'experiència històrica de la boda. Recondueix els fets als gustos i a l'estil estètic de la persona darrera el visor de la càmera.

Es tracta d'un estil d'autor on el fotògraf sí té una presència i protagonisme a la història dels nuvis en aquell dia. Amb l'objectiu de representar moments i recrear l'escena de qualsevol dels moments de la boda, es requerirà un pressupost molt més alt que el de l'estil clàssic o fotoperiodístic. Cal tenir en compte que el temps dedicat no només durant el dia del casament, no obstant el de retoc i postproducció faran que augmenti costosament el preu final de tot el reportatge.

És en aquest estil, a més a més, on podem observar que no tothom podrà escollir-lo, per culpa del preu i el fet que als nuvis no els hi agradi gaire que el fotògraf tingui tan protagonisme i intervenció en el seu dia.

És així que, actualment, qui demana per un estil de fotografia creativa acaben sent preferiblement nuvis amb un estatus social alt o que, tinguin alguna presència mediàtica com a influencers o altres, donat que la parella segurament busqui més enllà que un simple record per a ella mateixa, i al contrari, tingui el desig o necessitat que les fotografies siguin publicades pels diversos mitjans de comunicació, en alguna editorial o revista d'èxit, entre altres.

El fotògraf no podrà ser menys i haurà de ser també famós i amb un reconeixement internacional molt alt (probablement degut al fet de guanyar un premi en un concurs fotogràfic reconegut arreu del món) per poder ser triat en funció de les seves habilitats artístiques, és a dir, pel seu estil creatiu i diferenciat de la resta de fotògrafs de bodes.

Per acabar, és interessant comentar que segons Manuel Santos (2016), dins d'aquest estil, aprecia l'existència de tres subestils diferents, segons la idea o concepte que desitgin transmetre els nuvis en el casament. Aquests subestils són: en primer lloc, el de **l'estil de vida**, en el qual podríem referenciar l'audiència de nuvis amb una imatge pública o com *influencers* del segle XXI, els quals tenen la suficient força d'inspirar a clients potencials per aquell fotògraf determinat, i per tant, sorgeixi la necessitat de viure una història semblant a dels *influencers* en qüestió.

En segon lloc, el **dramàtic i el d'ensomni**, molt ben representats en les bodes asiàtiques, normalment, pel fet que casar-se és un acte profundament tradicional, seriós i espiritual que, a més a més, està lligat amb grans fets històrics i llegendes del país, com és el cas de les bodes xineses. Així doncs, els nuvis són en aquell dia, els protagonistes d'una història romàntica xinesa, de la qual no dubtaran en pagar el que faci falta, a fi que puguin fer-ne exhibició amb els seus respectius familiars, amics o coneguts.

Desitjant sempre, els nuvis, la recreació fictícia dels seus casaments, comparables amb pintures o quadres que transportin a temps molt llunyans i fantasiosos.

I en tercer, el subestil vintage que, actualment ha fet que les càmeres analògiques i de mig format siguin rescatades del passat amb la finalitat de recrear un estil molt popular en les societats europees, i per nuvis amb un estatus social i econòmic notablement alt. En altres paraules, així com el subestil més fantàstic lligat amb la cultura oriental és una manera d'ostentar el poder i solemnitat del seu enllaç matrimonial; en occident, l'estil vintage fa referència als vincles matrimonials de les classes burgeses, anglosaxones i de gran poder econòmic que antigament van tenir presència en palaus i localitzacions de gran reconeixement social.

Molts fotògrafs combinen l'estil analògic i vintage amb el digital, sent així, reconeguts i molt ben apreciats en les cultures anglosaxones, i sobretot, britàniques, en les quals les classes elitistes i de gran referència burgesa tenen, encara en l'actualitat, un gran pes social. Malgrat això, en altres països americans i de la península Ibèrica, aquest estil vintage és també present però amb una intencionalitat més de caràcter familiar, proper i segurament, nostàlgic. Convé destacar que a vegades, hi ha excepcions i l'estil tingui més a veure amb el gust individual de cada parella que amb la cultura i societat a la qual corresponen.

Tanmateix, és interessant tenir en compte que depenent de la mentalitat o concepte cultural que es tingui de l'acte matrimonial, un estil o un altre tindrà més possibilitats de ser representat en una boda més que en una altra.

En definitiva, dels tres estils de reportatge que hem pogut explicar breument i que han estat definits i explicats anteriorment per Santos (2016) ens podem fer una idea que sovint, aquests estils poden representar tant els diversos gustos, personalitats i estil de la parella; com una societat, cultura i tradicions dels dos enamorats.

Degut als avenços tecnològics, els canvis culturals i la globalització, cada vegada els estils fotogràfics de bodes diuen menys d'una sola cultura o una sola parella, i més, d'una hibridació constant d'influències culturals arreu del món, que probablement els nuvis, inconscientment han estat rebent fins al dia d'avui, i es apreciable en la manera en com prefereixen ser recordats al llarg del temps.

3.5. Desenvolupament d'un reportatge fotogràfic de casament des del 2001 fins el 2020

Considero oportú recalcar que és gràcies a les poques fonts bibliogràfiques de referència que he tingut a l'abast, que l'ordre amb el qual ensenyaré el meu dossier o revista fotogràfica sobre bodes tindrà, pot ser no completament però si en molts aspectes, una estructura molt semblat a les consultades. Convé destacar que si en alguns llibres comenten uns moments essencials. i en uns altres, instants ben diferents, la meva intenció ha estat fer-ne una estructura que combinés tots els aspectes que sí tenien en comú entre ells, i que descriuen les claus tant dels reportatges moderns i de finals del segle XX com les actuals.

Construint doncs, el meu fil narratiu sobre el procés de realització fotogràfica de qualsevol casament, a partir de grans autors, he pogut apreciar algunes diferències i semblances de patrons dins les bodes. És per aquest fet que confirmo juntament amb Manuel Santos (2017) que podem planificar prèviament el reportatge en gran mesura, i estudiar quin són els moments irrepetibles que poden haver-hi en cada boda, i per tant, treballar amb antelació per ser capaços d'adaptar-nos a la situació determinada.

En definitiva, l'ordre de les lectures serà el següent: (de més antic a més actual)

- Gee, I. (2001). *Wedding Photography: Getting perfect results every time*. Londres: Collins & Brown Limited.

Convé destacar que l'estructura del llibre i organització dels capítols és el que m'ha cridat més l'atenció. Es tracta d'un llibre d'inicis de segle XXI, concretament de l'any 2001, amb la qual cosa podem esbrinar que es tracta d'un moment clau en l'evolució i transició de la fotografia de boda analògica cap a la digital.

Segons companys de feina amb els que, actualment, he tingut la sort de treballar i han viscut de ple la transició generacional pel que fa a aquest ofici, m'han parlat de tots els processos que avui en dia, els qui comencem a treballar en aquest camp, no hem experimentat mai. Vendre fotografies impreses al moment, un cop aquestes durant la boda han estat portades a un laboratori fotogràfic per l'assistent, i així doncs, revelar-les immediatament; o el que és haver de disposar de tan sols 36 pel·lícules per rodet, etc.

A fi d'entendre aquest treball, m'agradaria parlar de l'ordre en que Ian Gee (2001) ha estructurat el procés d'un reportatge fotogràfic de bodes, d'inicis de segle XXI en comparació amb les més actuals.

En primer lloc, destacar que en aquell moment encara la majoria de fotògrafs utilitzaven càmeres analògiques, i pocs eren els pioners que començaven a emprendre aquest camp només amb el digital. Així doncs, l'estil clàssic és molt evident en aquest marc històric.

A continuació, podem veure que més o menys els temps o horari que s'estableix per a cada un dels moments es manté en l'actualitat, és a dir, a casa dels nuvis aproximadament ja eren el que avui es calcula 45 minuts pel nuvi i 1 hora per la núvia, ja sigui pel fet que el procés de vestir-la i la rellevància per sobre del nuvi sempre s'ha mantingut en els reportatges fotogràfics previs.

Potser ara, fins i tot, s'hagi eliminat el pas previ a la cerimònia o que la preparació tant del nuvi com de la núvia sigui en el mateix lloc on es casen, i per tant, els dos tinguin el mateix temps per vestir-se (un fet impensable en els casaments orientals, on la núvia no pot veure al nuvi fins al moment de la cerimònia).

Les fotografies dels anells, fotos de detall del ram de flors de la núvia, el pastís nupcial i moltes altres fotografies que, tradicionalment, s'havien de realitzar, es continuen disparant, ja sigui per requeriments dels pares dels nuvis (ja que és un moment generacional significatiu per la família) o perquè forment part dels moments claus de la boda.

Just després que s'hagin acabat de vestir i estiguin a punt per a la posada en escena davant dels familiars i amics, en el cas de la núvia, a més a més, a l'espera de l'entrega del ram per part del padrí, normalment a la sala d'estar; es realitza un reportatge d'uns 30 minuts pel nuvi i per la núvia, amb la finalitat de congelar els detalls de com van vestits. Seguidament (abans o després del reportatge) tenen lloc les fotografies familiars clàssiques (avis, pares, germans, etc.). Avui en dia amics, i parelles dels germans sense estar casats figuren també en aquestes fotografies.

En la cerimònia, els fotògrafs han d'estar ja preparats amb tot l'equip necessari uns 30 minuts abans que arribi primer el nuvi i després la núvia amb cotxe a l'església o edifici civil pertinent. Ja que prèviament s'han de realitzar fotos d'ambient de com els convidats van arribant i esperen l'arribada dels nuvis, asseguts en els seus respectius seients.

Quan el nuvi camina cap a l'altar pel passadís central de l'edifici i espera l'entrada de la núvia davant l'oficiant, responsable de realitzar l'enllaç matrimonial, cal fotografiar les mirades que connecten el nuvi emocionat amb la de la núvia arribant agafada del braç del seu pare o padrí, que l'acompanya a l'altar. Paral·lelament, s'han de retratar les primeres dues files de cada costat de la cerimònia on es troben sempre asseguts els familiars més pròxims als nuvis (pares i germans). Així com dels músics o coral del recinte o contractada per la parella, i també, les lectures dels testimonis, l'entrega dels anells i el petó.

Depenent de la cultura, en Orient sobretot, podrien canviar l'ordre o procedir a actes totalment distintius que mai s'hagin practicat aquí a Europa, i per tant, els fotògrafs de casament han d'estar prèviament informats de les variables que puguin haver segons l'estil de cerimònia que tingui lloc en el seu dia.

Un cop finalitzada la cerimònia, arriba el moment de les firmes dels testimonis segons accepten i confirmen que han estat presents al casament i consta en el registre civil de la parella. Un altre instant imprescindible de la boda. I és a l'altar, on el fotògraf ha de disparar algunes fotos determinades, a més a més, amb els familiars més propers tant del nuvi com de la núvia, abans de que aquests dos rebin les felicitacions de tots els convidats, fora a l'entrada, i esperen per poder llançar arròs o tirar confeti.

Deponent del casament, la cerimònia i el lloc on es fa l'aperitiu, dinar o sopar del casament, es poden trobar o en el mateix recinte o en llocs completament diferents i molt allunyats. Si es tracta d'un casament civil, és més probable que la cerimònia, l'aperitiu i el sopar es facin en una mateixa masia, casa rural, restaurant o hotel, els quals disposen de les instal·lacions necessàries per dur a terme aquestes celebracions.

El cotxe que facin servir els nuvis per anar del lloc on s'han casat a on es celebrarà la festa i l'aperitiu és molt rellevant dins del reportatge ja que segurament hagin triat un cotxe modern, car i amb xofer (estil contemporani) o clàssic, per tal de fer el seu dia encara més especial.

Moltes són les fotografies que popularment s'han realitzat dels nuvis en una carrossa o el vehicle decorat per l'ocasió com a senyal d'acomiadament de la parella i aventures entre ells. Així doncs, deponent de l'estil del fotògraf, si és fotoperiodístic, realitzi fotos durant la carretera; i si és en l'estil clàssic, molt ben posats, amb flaix i una il·luminació uniforme o correcte, així com amb una composició semblant a les que es fan en un estudi. I si és creativa, es busqui una escena de pel·lícula o molt elaborada per a la realització de les fotos.

Tenim moltes opcions i poc el temps del qual disposem. El temps sempre és un enemic en els reportatges, ja que ens agradaria poder fer totes les fotos que tenim al cap però al final dur-les totes a terme és gairebé impossible. És com un efecte dominó en el qual el temps que estiguem de més en una part del reportatge farà que en tinguem menys en la següent, donat que el timing de les fotos ha d'adaptar-se a l de la wedding planner d'aquell casament. El fet també que no es poden repetir mai dues vegades la mateixa acció o instant, és una altra dificultat afegida. Fent així que cada moment sigui especial i únic, però al mateix temps, un inconvenient si no controlem bé cada situació del dia.

Seguidament, durant l'aperitiu acostuma a tenir lloc, com bé comenta l'autor Ian Gee (2001), el reportatge dels nuvis mentre els convidats i tothom sent goig de l'aperitiu. Un reportatge de no més de 20 minuts, ja que la gent espera a veure'ls, saludar-los i passar una bona estona amb ells.

Hem de saber prèviament, si es pot, i si no buscar els llocs més favorables i pròxims a la zona d'aperitiu per fer la sessió de reportatge. El lloc triat ha de tenir sempre una referència respecte la zona on es celebra el casament o que descrigui on s'han casat.

Era just després de les fotos de reportatge i l'aperitiu, en què tenia lloc la realització de fotografies de grup, que ràpidament aquestes eren enviades al laboratori perquè fossin revelades i, durant l'àpat nupcial, venudes als convidats. El moment de fer les fotos dels convidats amb els nuvis eren i són una de les fases més destacades i populars del reportatge d'una boda. Ja que quan només es tenia accés a una càmera 'portàtil' i ben grossa per disparar les fotos més importants o essencials del casament, unes de les fotos eren les que es feien amb tots els convidats.

Això es deu a que era significatiu per tal que els nuvis poguessin tenir un record i saber qui va assistir al casament.

Sovint quan passa el temps, ja ningú coincideix en un acte que no sigui com aquest i, en el mateix cercle d'amics i familiars concrets dels nuvis. És per això que, passin els anys, les fotos de convidats seguiran formant part de d'aquest dia. No obstant això, no vol dir que el fotògraf s'hagi, avui en dia, de limitar a fer les típiques fotos serioses i sense cap mena de gràcia artística o creativa. El toc humorístic pot convertir un d'aquests instants formals i repetitius en el més dinàmic i fotoperiòdic.

La venda de fotos com a tal, en l'actualitat, ha quedat obsoleta, amb l'excepció de que els nuvis demanin unes fotos per se imprimides just després del reportatge d'ells sols o de les fotos de grup, per ser més tard regalades durant les entregues que fan els nuvis de regals als seus amics/gues o familiars.

També era i és ara molt habitual el llançament del ram de la núvia abans o després de l'aperitiu. Així com el victorejar de tots els convidats, quan entren finalment els nuvis al saló, on té lloc l'àpat. El tall del pastís, l'entrega de regals durant el cafè, el brindis constants i fer pujar a la parella sobre la cadira per fer-se un petó; i també les dedicatòries o discursos dels familiars o moments de recordar el passat de la parella a través d'una presentació o vídeo en pantalla.

Són tants els actes tradicionals que es mantenen fil per randa que costa de creure que hi hagi hagut un canvi tecnològic i social des d'inicis del segle XXI fins ara.

Un cop acabat el sopar, tothom s'aixeca de la taula i espera l'entrada dels nuvis a la pista de ball, qui tradicionalment realitzen famós ball de parella, anomenat **ball nupcial**. Seguidament, els nuvis demanen que s'afegeixin els pares de cada un d'ells per ballar, i finalment, que tothom pugui entri a la pista de ball.

La majoria de fotògrafs d'inicis de segle, només utilitzaven càmeres analògiques i com a molt intentava adaptar-se o conèixer el món digital, tenint així una mínima intuïció del que podria arribar a suposar per a la professió. Qui no sàpigues adaptar-se, tard o d'hora, patiria les conseqüències dins un mercat tan competitiu com aquest.

El retoc en els seus inicis feien ús de la selecció de colors en la imatge o aplicació d'un difuminat circular al voltant de la parella, que avui dia, ningú fa servir ja que queda molt poc natural i carrincló, des del punt de vista contemporani. Tot i això, ja aleshores, a causa de la transició comentada, un cop revelades en el laboratori algunes eren després passades al digital per poder remoure o treure elements que distraguessin el punt d'interès de l'espectador. Així com eliminar els ulls vermells del flaix, exposar bé la imatge o retallar-la.

3.5.1. Diferències i semblances entre l'estil fotogràfic d'inicis del segle XXI amb l'estil fotogràfic actual

Amb el pas del temps, hi ha moments que no canvien. Aquests instants han passat per generació en generació, i potser mentre que la tecnologia i la qualitat de les fotos puguin haver millorat i evolucionat, els actes i estils de fotografia no tan. Això ho hem pogut observar anteriorment en l'estil clàssic, i fins i tot, en el fotoperiodístic, on algunes imatges són bàsicament patrons que es repeteixen en una boda i una altra.

Els nuvis, el temps i el lloc poden ser diferents però poc més. Per aquest fet, a fi de demostrar-ho, és precís fer constar a partir d'aquests de dos volums, les semblances i diferències entre els reportatges de bodes d'inicis del segle XXI (que es situaran a l'esquerra) en contrast constant amb els de l'any 2019-2020, realitzades per l'equip dins l'empresa fotogràfica de Marc Sánchez Fotografia i per mi (les quals es trobaran a la dreta).

Així doncs per a la primera comparació comptarem amb el llibre de *Fotografia comercial: Bodas, Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda* de Anabelle Williams (2001)¹ i del qual se'ns explica els moments imprescindibles d'una boda:

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografía comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 14

*ISO 2500 100mm f/3.2 1/200 sec
Canon EOS 5D Mark IV
Figura 15*

El procés de maquillatge de la núvia antigament, és a dir, en els inicis del segle XXI, i fins ara, segueix sent el mateix, en els casos més clàssics i per tradició.

---

¹ Williams, A. (2001). *Fotografía comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda* (Raquel Galindo, trad.). (2a ed.). Barcelona: Ediciones Omega. (Obra original publicada 2001).

Tot i que també cal destacar que el maquillatge va en funció dels gustos estètics de la núvia en qüestió, ja que algunes prefereixen maquillatges molt carregats com es feien abans i altres núvies, només la línia dels ulls i poc més, que no sigui camuflar alguna imperfecció de la pell. És a dir, un estil més natural.

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografia comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 16

*ISO 100 24mm f/20 1/125 sec
Canon EOS 5D Mark IV
Figura 17*

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografia comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 18

*ISO 640 100mm f/5 1/200 sec
Canon EOS 5D Mark IV
Figura 19*

Seguidament, amb relació a la perruqueria, pot ser que la núvia desitgi, avui en dia, un pentinat menys treballat que ls antics recollits de cabell de les núvies que s'anaven a casar a finals del segle XX. Ara amb una planxa de cabell ja n'hi hagi prou per a algunes noies.

És important la combinació de plans generals i plans més en primer pla que ressaltin la part més artística del reportatge, que en un principi li va faltar al gènere de bodes.

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografia comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 20

*ISO 1250 100mm f/5 1/125 sec
Canon EOS 5D Mark IV
Figura 21*

El moment de les firmes, tant es tracti d'una cerimònia civil com religiosa, tindrà una gran rellevància en el reportatge, i per tant, ha de ser fotografiat, de dues maneres diferents, a cada nuvi: una foto firmant, i una altra mirant a la càmera. A més a més de fotografiar a tots els testimonis que per part del nuvi com de la núvia, els quals també signaran per fer constar l'enllaç en els documents oficials del registre civil.

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografia comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 22

*ISO 400 100mm f/6.3 1/160 sec
Canon EOS 5D Mark IV
Figura 23*

La sortida de l'arròs és un dels actes més famosos del dia, i del que sens dubte hem de captar des d'un primer pla i pla general, assegurant-nos així, que es congelen algunes les emocions de felicitat irrepetibles de la parella i dels convidats. El detall del vestit, el ram, la saturació i la il·luminació tenen una qualitat més alta i definida en la figura 23 respecte a la 22.

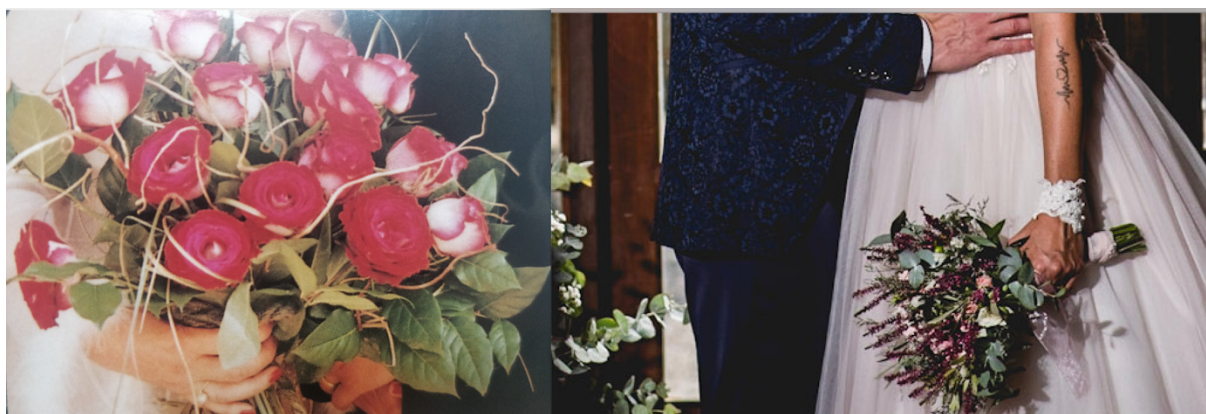

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografia comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 24

ISO 400 20 mm f/4.5 1/400 sec

Nikon D750

Figura 25

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografia comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 26

ISO 200 85mm f/4 1/800 sec

Nikon D750

Figura 27

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografía comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 28

*ISO 320 0 100mm f/4 1200 sec
Canon EOS 5D Mark IV
Figura 29*

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografía comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 30

*ISO 1600 16mm f/4 1/50 sec
Canon EOS 5D Mark IV
Figura 31*

I finalment, per a la segona comparació de fotografies realitzades també en l'any 2001 amb les del 2019, tindrem l'ocasió d'exposar una sèrie de fotografies que apareixen il·lustrades en el llibre de *Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma* de Juan de la Cruz Megías (2005)²:

² De La Cruz Megías, J., Gomaespuma. (2005). *Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma*. Madrid: La Fabrica Editorial.

Foto del llibre Williams, A. (2001). Fotografía comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda. Figura 32

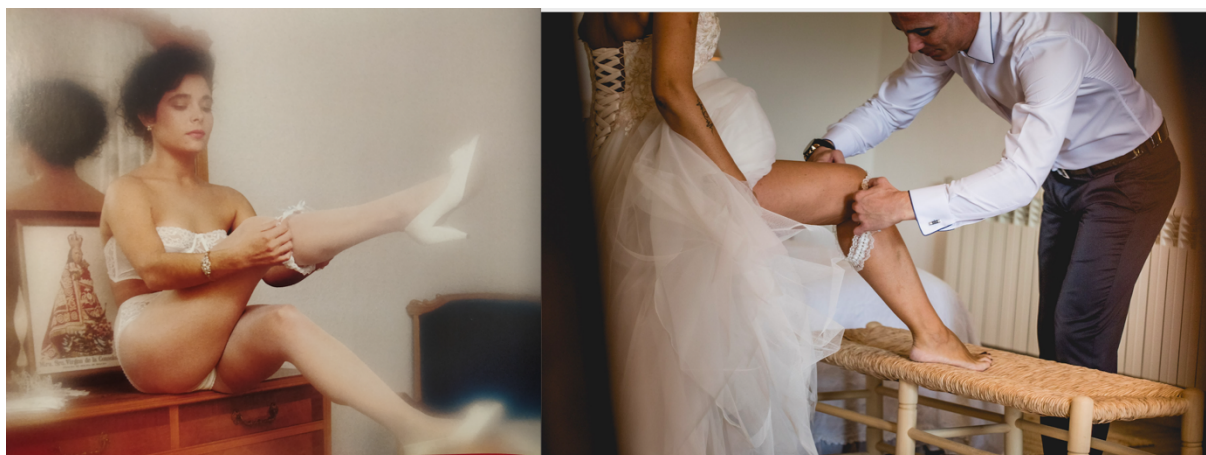
*ISO 2000 30mm f/4 1/250 sec
Canon EOS 5D Mark III
Figura 33*

Els detalls per més insignificants que puguin semblar són el factor que revelarà la bona habilitat d'un fotògraf professional de bodes amb un que només s'hi dedica per guanyar diners. Els detalls són imprescindibles i s'han de saber treure-li el màxim partit. Així doncs, la majoria de nuvis de qualsevol època, estarà esperant per veure en les primeres planes del seu àlbum de fotos, la **foto de bodegó** i de detalls que amb molta antelació i preparació van estar escollint junts.

Foto del llibre: De La Cruz Megías, J., Gomaespuma. (2005). Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma. Madrid: La Fabrica Editorial. Figura 34

*ISO 3200 35mm f/5 1/400 sec
Canon EOS 5D Mark III
Figura 35*

Foto del llibre: De La Cruz Megías, J., Gomaespuma. (2005). Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma. Madrid: La Fabrica Editorial. Figura 36

*ISO 2000 100mm f/5 1/160 sec
Canon EOS 5D Mark IV
Figura 37*

La lliga és una peça de roba que es posa a la cama dreta de les núvies com a senyal de virginitat abans del casament, que una vegada casats i davant de tothom, en el moment de després del pastís o abans, la núvia ensenya damunt una cadira al nuvi perquè aquest li tregui com a senyal que, ara sí, poden estar l'un amb l'altre. És una tradició que avui dia segueix molt present però des d'una perspectiva més humorística i de festa que no pas pel que realment significava en el seu moment aquest acte.

Foto del llibre: De La Cruz Megías, J., Gomaespuma. (2005). Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma. Madrid: La Fabrica Editorial. Figura 38

ISO 125 35mm f/4.5 1/250 sec

Nikon D750

Figura 39

Les amigues de la núvia o dames d'honor sovint han deixat per vestir-se com a tal i simplement vesteixen de manera elegant i contemporània. Els temps han canviat i la seriositat i formalitat d'aquest tipus de retrats clàssics al pis de la núvia són ara més familiars i fotoperiodístiques. Ambdues fotografies han estat realitzades amb l'ajuda d'un flaix, tot i que tècnica fotogràfica per aquest estil de fotos, tanmateix, no ha canviat. Convé destacar que l'ús del flaix o la seva posició en la segona imatge, s'observa més brillant i amb un fons una mica més obscur, relegat en segon pla per ressaltar les emocions i la felicitat de la núvia, no simplement un mer somriure cordial.

Foto del llibre: De La Cruz Megías, J., Gomaespuma. (2005). Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma. Madrid: La Fabrica Editorial. Figura 40

*ISO 100 35mm f/5.6 1/1250 sec
Nikon D750
Figura 41*

La temperatura de color, la qualitat i la reducció del soroll en la imatge de la dreta respecte a la de l'esquerra és considerable. A més a més, que la núvia de la dreta surt del cotxe, sense l'ajuda del seu pare, qui està esperant a les escales per entrar a l'església. El cotxe ja no és ni clàssic ni antic, es tracta d'un cotxe que reflecteix el context temporal del moment.

Foto del llibre: De La Cruz Megías, J., Gomaespuma. (2005). Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma. Madrid: La Fabrica Editorial. Figura 42

*ISO 100 35mm f/5.6 1/1250 sec
Nikon D750
Figura 43*

El tall del pastís és un dels molts altres actes tradicionals que s'han conservat al llarg de la història de reportatges fotogràfics. El pastís per això, mentre que en els inicis del segle XXI encara mantenien l'essència dels pisos del pastís, en l'actualitat, el pastís ha passat a ser simbòlic, a no tenir ni molt menys, les mateixes dimensions i pisos que el de l'esquerra. Al contrari, els pastissos actuals dels nuvis són igualment espectaculars, no obstant això, amb un estil que trenca amb el més clàssic.

Tot i això, de segur que encara hi ha qui intenta imitar al detall una boda clàssica, i per tant, desitgen un pastís com el de la primera imatge.

Foto del llibre: De La Cruz Megías, J., Gomaespuma. (2005). Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma. Madrid: La Fabrica Editorial. Figura 44

ISO 100 24mm f/5.6 1/400 sec

Sony ILCE-7M3

Figura 45

Foto del llibre: De La Cruz Megías, J., Gomaespuma. (2005). Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma. Madrid: La Fabrica Editorial. Figura 46

ISO 640 35mm f/4.5 1/80 sec

Nikon D750

Figura 47

És interessant ressaltar el grau artístic que s'observa en la imatge de la dreta respecte de la de l'esquerra, ja que mentre una no s'ha cuidat cap detall i la il·luminació és uniforme i sense cap mena de complicació tècnica i artística, en un dels actes més importants com és el brindis (n'hi ha molts al llarg del sopar), en la de la dreta observem que el flaix ha estat posicionat de manera lateral, picada i a contrallum, gràcies a l'ajuda d'una assistenta que el sostenia, a fi que el fotògraf pogués disparar amb una il·luminació molt més espectacular.

3.5.2. Consells i fases essencials de tot reportatge fotogràfic de casament

Durant l'explicació, del procés d'elaboració d'una boda i realització del projecte revista d'aquest TFG, hem pogut descobrir que hi ha unes fases comunes en els reportatges. Tenint en compte les fonts consultades fins ara, els autors han sabut fer un llistat d'aquests patrons, així doncs, exposarem en aquest apartat, els consells i fotografies imprescindibles que s'han de fer perquè els nuvis tinguin un record complet i el més exacte del que van viure en el seu casament.

En primer lloc, dels processos essencials que Martino Buzzi descriu en el seu llibre *Fotografía de boda contemporània* (2014)³ i seguidament, dels comentats per Manuel Santos (2017)⁴.

Segons Martino Buzzi (2014) comenta en el seu volum, els processos més destacats de qualsevol casament són els preparatius dels nuvis.

*Suelo dedicar más o menos una hora a los **preparativos en casa del novio y una hora y media en la casa de la novia**. Me parece un tiempo suficiente para realizar las fotos importantes sin prisa pero sin perder tiempo. (Buzzi, p.59)*

---

³ Martino Buzzi (2014). *Fotografía de boda contemporánea*. Sevilla: Punto Rojo Libros.

⁴ Manuel Santos. (2017). *Fotografía de boda: técnica, narración y estilo*. Madrid: JdeJ Editores.

Pel que fa als preparatius, podem trobar les fotografies de bodegó, la dels anells, pares i familiars vestint el nuvi i la núvia, al costat d'una finestra o font de llum natural de la seva habitació; així com la foto del vestit penjat o la foto on es veu la núvia posant-se les sabates, entre altres. Seguidament, un cop aquests s'han vestit, en el cas de la núvia, segurament ens trobem amb la fotografia del **ram de flors** durant el procés.

Després tenim l'**entrada del nuvi i la núvia** per separat, i per tant, la fotografia on són els nuvis acompanyats dels seus respectius pares (del pare, en el cas de la núvia, i de la mare, en el cas del nuvi). La fotografia de quan la núvia arriba amb cotxe davant l'església, l'**intercanvi dels anells**, la del **petó, les firmes**, les fotografies clàssiques amb la família a l'altar, la sortida de l'arròs; així com les **fotografies de reportatge**, una vegada la parella ha saludat a als seus amics a la sortida.

*Solemos realizar estas fotos en un **jardín, un parque o espacio arquitectónico** sugestivo en los **alrededores** del sitio **de la ceremonia o del banquete**. En general hay **poco tiempo** por lo cual debemos estar preparados y **aprovechar todas las oportunidades**. (Buzzi, p.64)*

Després tindrien lloc, les fotos de l'aperitiu, les de l'entrada dels nuvis a l'aperitiu, brindis, d'ambient i les fotografies de grup (diversos grups de convidats amb la parella, de manera repetitiva) o una única foto de tothom per anar més de pressa, així com paral·lelament, fotografies realitzades pel segon fotògraf del: saló buit, detalls, el taulell de números i noms de convidats corresponents a cada taula i, finalment, de l'**entrada dels nuvis a la taula presidencial**.

*La entrada de los novios en el salón es una **ocasión clásica**,
se crea la expectativa entre los invitados para verlos
entrar como marido y mujer. (Buzzi, p.66)*

Un dels llistats interessants que fa Buzzi (2014) sobre fotografies importants dins el banquet són, en resum: l'entrada dels nuvis al saló, una foto de la taula presidencial dels nuvis, el petó dels nuvis, abraçades amb els amics, retrats dels amics i familiars i el tall del pastís, el **llançament o entrega del bouquet** famós que consisteix a què la núvia llenci el ram a l'aire i una de les convidades l'agafi, donant a entendre simbòlicament que es casarà el pròxim any amb el seu estimat. I finalment el ball dels nuvis.

Entre aquests processos, considero també de molta rellevància, les fotografies dels **plats**, els **regals i entregues** tant dels nuvis com per part dels convidats, i l'espectacle amb relació a la lliga, el ball nupcial i la festa posterior.

Manuel Santos (2017) en referència a la cerimònia, aquesta la divideix segons els diferents esdeveniments significatius que tenen lloc en un casament i, per tant, que són de vital rellevància dins el reportatge. En altres paraules, es tracta de: l'entrada del nuvi acompanyat de la seva padrina o mare, a la cerimònia i **espera de la núvia**; així com de l'arribada de la núvia juntament amb el seu pare o padrí, aquest últim oferint la mà de la núvia al nuvi, primers plans de la **persona que oficia la cerimònia, mirades** entre la parella, plans generals del lloc des de darrere dels convidats, plans mitjans dels nuvis amb els padrins, **primers plans de les primeres files** on es troben en la banda dreta la família del nuvi/a i a l'esquerra la de la núvia o el nuvi. A més a més de l'acte d'aliança amb els anells, entrega de les arres (o qualsevol altre ritual semblant), el petó dels nuvis i camí cap a la sortida del recinte.

No podem oblidar-nos dels músics o coral que hagi tocat dins i fora la cerimònia, segons Santos (2017) i tampoc dels convidats que durant l'entrega dels anells poden estar profundament emocionats pel moment; o dels detalls, la decoració del lloc i el moment de les firmes dels noucasats i els seus testimonis.

És per aquest motiu que un dels consells fonamentals per poder dur a terme qualsevol reportatge és tenir present, com bé comenta Manuel Santos (2017) en tots aquests moments imprescindibles, tenir les fotos ben assegurades i preparades. Així doncs, si és necessari, intentar imprimir una llista d'aquests moments i portar-la a sobre durant el dia per verificar que no ens deixem cap sense ser capturat, fins que els tinguem memoritzats.

*[...] Ninguna pareja le va a criticar o denunciar porque las fotografías no sean muy creativas y originales, pero sí puede que lo hagan si observan que **no ha capturado los instantes fundamentales** y estructurado un reportaje que narre el conjunto de la ceremonia [...]* (Santos, 2017 p.134)

3.6. Impacte en la societat

A poc a poc, les innovacions tecnològiques van anar arribant, i amb aquestes, els punts de vista i tècniques fotogràfiques dels nous fotògrafs de boda, i en conjunt, d'esdeveniments. Fent un repàs molt breu de la història de la fotografia amb relació a aquest gènere, hem pogut comprovar que l'arribada del color va generar en la societat, una nova visió més artística tant pels fotògrafs d'aquell moment com per la gent rica, que es podia permetre tenir fotos en color.

Pel que fa a les càmeres d'estudi d'inicis del segle XIX fins a arribar a les analògiques amb pel·lícula, cal ressaltar que les analògiques van permetre una documentació més espontània del casament, donat que les fotos no havien de ser estudiades com si els subjectes no es poguessin moure, a causa de la llarga exposició del sensor, i en canvi, podien disposar-se davant la càmera rient,

realitzant alguna acció conjunta, etc. (en les fotos de grup i retrat). En definitiva es podia realitzar un reportatge més detallat sobre els preparatius i la cerimònia. Gràcies a la implementació posterior del flaix compacta, la societat va tenir accés a l'enregistrament fotogràfic de la boda fins al final del dia, és a dir, amb el ball nupcial i festa de nit inclosos.

Tres salts tecnològics principals: color, càmeres compactes amb pel·lícula i flaix, que sens dubte, han propiciat el canvi de percepció de la gent respecte a al gènere de bodes. En altres paraules, tres aspectes que han ajudat al fet que, lentament, les fotos de casament trenquin aquest lligam amb el desprestigi generalitzat per i dins la societat. Causat per la referència històrica on les fotos que es realitzaven eren completament posades i sense cap mena d'espontaneïtat deguda a l'escassa tecnologia fotogràfica, i pel fet que les càmeres no eren portàtils.

Malgrat això, actualment, encara ara hi ha molta gent que creu que les fotografies de boda són quelcom **mediocre i sense cap finalitat creativa** per part dels qui ens dediquem en aquesta professió. En conseqüència ens descriuen als qui ens hi dediquem, negativament i irònicament amb l'acrònim popularitzat de **BBC** (*Bodas, Bautizos i Comuniones*).

Precisament per aquest fet i perquè estic vivint de prop aquest increïble gènere fotogràfic, m'he proposat demostrar que no és així mitjançant aquest projecte fotogràfic, compartir la meua visió creativa i la dels meus **referents fotogràfics** en aquest camp i finalment, netejar des de la meua petita parcel·la aquest sobrenom o etiqueta descriptiva, que infravalora o desprestigia a tota una indústria fotogràfica, de gran rellevància: cultural, social, històrica i tradicional.

El sentiment o desig de compartir la nostra decisió d'unificació amb algú que estimem, en el transcurs de la nostra vida, davant de la societat, no ha deixat mai de ser una necessitat dels humans, ja que en el meu parer, el fet de voler ser recordats, d'haver viscut un dels processos que pertanyen de la raça humana, és permanent.

Naixem, ens relacionem, ens estimem, ens reproduïm i morim. Siguem de la classe social, ètnica o cultura a la qual pertanyem, o tinguem el que tinguem ara mateix físicament o mentalment, tots tenim aquestes fases en comú que ens fan ser iguals amb petites diferències que enriqueixen la nostra perspectiva en i del món.

Podríem endinsar-nos molt més pel que fa a l'evolució tecnològica i l'impacte que aquests han causat en la societat, al llarg de la història. Tot i això, considero que ja ens estem situats en el marc històric de referència dins la fotografia de bodes, per a la comprensió final del meu projecte fotogràfic de bodes.

4. PRÈVIAMENT A LA BODA

4.1. Preparació del reportatge

La preparació d'un reportatge de bodes comença des del primer contacte que es té amb els clients, així com de la realització prèvia d'una cita o "entrevista" amb els nuvis a l'estudi, entenent què és el que busquen, el que els hi podem oferir o el que ens podem intentar adaptar, a fi de captar els seus interessos.

*[...] El diálogo es la mejor manera
de **crear complicidad y confianza** antes de hacer fotos
y al mismo tiempo recogemos informaciones importantes
para el día de la boda. (Buzzi, p.56)*

No obstant això, s'ha de tenir en compte que no canviarem la nostra manera de fer o estil fotogràfic pel client, sinó que intentarem veure si encaixem i si hi ha la suficient confiança prèvia per a poder ser el fotògraf/a que necessiten o no, i si la parella és també el *target* que preferentment desitgem i podem aconseguir, en funció de la nostra experiència, reconeixement dins la indústria. En el cas de tenir l'avantatge de poder decidir amb qui i per a qui volem treballar.

Seguidament, cal saber preparar una bona reunió amb el client i demostrar-li què li podem oferir amb relació al reportatge de bodes que ells estan buscant. És convenient poder tenir una primera presa de contacte pel que fa al moment de fotografiar a la parella, i per tant, tenir l'oportunitat, sempre que es pugui, de realitzar una **sessió de preboda** per tranquil·litzar a la parella, veure els angles i fotografies que els hi agraden més, a fi que durant en el gran dia puguin gaudir de la festa sense preocupar-se de si les fotos sortiran bé o no.

Pel que fa a la part més tècnica i formal, convé ressaltar la importància d'una bona organització prèvia i, encara més, quan formem part d'un equip fotogràfic.

És per això que el més aconsellable és fer ús d'un **callsheet**, document del *timing*, o estructura temporal únic sobre els esdeveniments del dia, i en quin ordre succeiran. Per tal que tots els membres de l'equip tinguem la mateixa referència, i no haver d'improvisar tot a l'últim moment. Assegurant-nos doncs, que ho tindrem tot d'allò més controlat, tot sent conscients que, fins i tot així, podran haver-hi mil imprevistos al llarg del dia.

És probable que si acostumem a tenir clients a prop de la nostra zona geogràfica, acabem per repetir d'església, restaurant o masia, i per tant tinguem coneixement previ dels llocs que ens interessin, per dur a terme les fotografies de reportatge, les de grup, etc. Malgrat això, també pot ser que es tracti d'un lloc diferent de l'habitual, i en aquest cas, és recomanable l'elaboració d'un *moodboard* que ens informi dels diferents racons dels quals disposarem aquell dia per fer les fotos importants del dia, i no anar a cegues i haver de buscar-los en el mateix moment que hàgim de fer les fotos. El temps mai jugarà a favor nostre i la pressió de no fer esperar o desquadrar els horaris establerts estarà sempre present.

Un bon fotògraf/a de bodes no ho és només per la qualitat de les fotos, sinó per la professionalitat i organització prèvia de tots els detalls i moments que poden convertir-se o no en grans escenes, dins del reportatge.

4.1.1. La sessió *preboda*

El reportatge de *preboda* s'acostuma a realitzar, com bé comenta Manuel Santos (2017), en un o dos mesos abans del gran dia, ja que més tard els nuvis estaran ja massa nerviosos amb la preparació d'altres aspectes de la boda i no volem que se sentin saturats per altres motius, que facin que redueixi la tranquil·litat i confiança que puguin dipositar en nosaltres, abans de la boda.

Les *prebodes* acostumen a ser realitzades en exteriors tranquils (parcs, platja, carrers buits i amb llumetes), poca gent pel voltant, en més d'una localització i *outfits* de la parella. Fent així d'aquesta sessió, un record divertit i descriptiu sobre com són els nuvis, quins gustos o aficions tenen, què és el que els hi agrada i el que no durant el reportatge, i així, tenir-ho en compte pel casament.

És positiu tant per la parella com per nosaltres mateixos la realització d'una *preboda* a fi de conèixer al nostre client i que aquest no ens vegi com un intrús o estrany durant la celebració. La confiança que puguem aconseguir de la relació entre la parella i nosaltres, com a fotògrafs, determinarà en bona part, fins on podem arribar aquell dia, i el resultat final que puguem obtenir del reportatge.

4.1.2. Cessió de drets d'imatge (xarxes socials)

Si més endavant, un cop finalitzat el reportatge desitgem fer ús de les fotografies per penjar-les en la nostra pàgina web o xarxes socials, a fi de promocionar i vendre la nostra feina a clients potencials, caldrà tenir en compte, amb antelació, el document de cessió de drets d'imatges signat pels nuvis que ens protegeixi legalment de qualsevol possible denúncia posterior amb relació als drets d'imatge.

Aquesta cessió de drets entre altres ha d'incloure que els drets de menors a les xarxes (fotos dels seus fills durant el reportatge, per exemple). Així com de tots els drets de tots els convidats, i en el cas de no tenir-los tots, que se'ns faci saber just abans del casament, evitant problemes en un futur.

Normalment no tindrem problemes ni inconvenients per part dels nuvis, ja que seran els primers en voler publicar-les a les seves xarxes social, però val més prevenir que no pas trobar-nos amb aspecte legal que perjudiqui el nostre nom, o reputació del nostre negoci.

Es recomana que aquests aspectes es comentin prèviament al reportatge, ja que és quan tenim més contacte amb la parella, no deixant-ho pel final, pel fet que la majoria dels nuvis, un cop entregat l'àlbum, es desentenent ràpidament de nosaltres o triguen molt més en cedir-nos els drets d'imatges.

4.1.3. Coneixements tècnics d'il·luminació (tècniques de flaix i llum natural) i implementació d'aquests al meu estil fotogràfic

Els coneixements tècnics necessaris es poden apreciar a partir del coneixement de l'entorn i la capacitat del fotògraf per adaptar-se aquest, siguin quins siguin els problemes o avantatges d'aquest. No es tracta només de saber resoldre problemes de llum, sinó d'aprendre a conviure amb aquests i acabar-los convertint en element compositiu més dins l'escena. A fi que la il·luminació jugui a favor nostre haurem d'aprendre a utilitzar totes les eines fotogràfiques que tinguem a la nostra disposició i conèixer-les a la perfecció.

Algunes de les més emprades són principalment un *softbox* o finestra de llum, reflector, flaix sense fils amb dispositiu inclòs a la càmera, un pal de flaix, trípode i, fins i tot, pantalles de llum LED per les fotografies de detall o gastronòmiques, donat que la majoria dels objectes que volem retratar en un primer pla es troben en un interior. Així doncs, val més no confiar a dir que l'entorn tingui grans fonts de llum natural.

També és important comentar que no ens podem arriscar a tenir qualsevol problema tècnic amb la càmera durant el reportatge i que això faci que no puguem cobrir qualsevol dels moments claus d'aquest. És així que el millor és tenir en compte de no portar només una targeta de memòria a sobre, una bateria, un carregador o una única càmera com els únics salvavides del dia. Això es deu a que si un d'aquests elements s'espatllés o deixés de funcionar, ni que sigui per un instant, faran de la nostra feina una de les pitjors experiències coma fotògraf, i possiblement, ens deixin de contractar en un futur.

Per aquest motiu, és imprescindible tenir a la motxilla una segona càmera rèflex, i segones bateries, targetes i de tot, per evitar qualsevol dels imprevistos comentats, i capaços d'arruïnar la nostra feina i el dia dels nuvis. No seria el primer cas que un fotògraf es veu obligat a passar per una experiència com la descrita abans, per culpa d'una manca de preparació tècnica.

A continuació, els objectius són un altre aspecte molt significatiu amb la finalitat que la documentació del dia sigui d'allò més variada i enriquida per diferents perspectives. A vegades voldrem molta o menys profunditat de camp o no ens podrem apropar als nuvis, ja que si es tracta d'una cerimònia en una església, el més probable és que no ens deixin trepitjar l'altar.

L'objectiu zoom permet la realització de fotografies com la comentada dins de la cerimònia, sense haver de carregar dos cossos de càmera amb objectius fixos de focals diferents. Tanmateix seria bo comptar amb objectius fixos a fi de tenir una apertura mínima de diafragma més lluminosa i fer-nos canviar de punts de vistes més atrevits i diferents, enriquint així la nostra documentació de la boda, donat que amb el zoom, no acostumem mai a posar-nos de prop dins l'acció que s'està duent a terme, ni buscaríem nous angles o punts de vista innovadors, i en conseqüència, els resultats que obtindríem serien sempre molt repetitius i poc creatives.

A més a més, com bé expressa Manuel Santos (2017):

*Un buen **objetivo de distancia focal fija** con una **excelente calidad** de imagen y pocas distorsiones y aberraciones resulta mucho más fácil de diseñar y más barato de fabricar que un objetivo de distancia focal variable.*

(Santos, p.48)

Per tant, si optem per utilitzar objectius de distància focal fixa caldrà tenir en compte que el que es recomana és tenir-ne tres:

[...] por ejemplo un 24 o 28 mm, un 50 mm y un 135 o 200 mm [...]

(Santos, p.48)

Com la pressió de congelar els instants essencials que sabem que no es podran repetir mai és inherent en la professió, seria bo assegurar-nos que l'Auto-Focus (AF) estigui posat de manera automàtica o amb seguiment de rostres. Si ens hem de preocupar que la llum quedi ben exposada, en tot moment, i a sobre d'enfocar bé la parella, perdrem massa temps amb els paràmetres i poc temps per la composició i enquadrament final de l'acció. Tenint en compte aquests petits aspectes, faran del nostre flux de treball, un de més àgil i que ens garanteixi una bons resultats al final del dia.

4.1.4. Pressupost

Són molts els tipus de pressupostos segons el tipus de client al qual vagi dirigit. És així que més que ensenyar un document de pressupost explicarem quines han de ser les partides bàsiques o estàndards que, tot pressupost com a fotògraf de bodes, hauríem de tenir presents.

Per començat, només que els nuvis demanin vídeo i foto en el seu dia, afectarà en el pressupost, així com el fet que, el trajecte entre un destí a un altre, sigui de llarga distància, i en conseqüència, hàgim de pagar més o menys benzina pel cotxe. I finalment, si afegim serveis o productes extres com el fotomaton o el vídeo amb *dron*, els quals ens permetran diferenciar-nos de la competència.

Els punts bàsics, basats en els quals Manuel Santos (2017) descriu en el seu llibre són, entre altres, els següents:

- Les despeses directes

Totes les entrevistes amb el client i despeses que se'n puguin derivar d'aquestes, i de les quals puguem relacionar amb el fet d'oferir una bona comoditat a la parella, dins l'estudi per parlar sobre el dia. A continuació, el transport comentat a l'inici d'aquest apartat, la despesa de la impressió dels àlbums al laboratori i enviament, a través d'un proveïdor, així com de les comissions i retribucions segons els membres de l'equip o empreses que hagin intervingut en la feina realitzada pel client.

- Les despeses indirectes

Tot allò que és necessari de ser amortitzat. Així doncs, els comentats explícitament per l'autor Manuel Santos (2017) són: el lloguer de l'oficina o estudi, les despeses derivades d'aquest (electricitat, aigua, llum...), material d'oficina, comptabilitat, gestoria, assegurances, amortització de l'equip fotogràfic, informàtic, l'allotjament web, promoció i publicitat a les xarxes digitals, entre altres.

*Estos gastos son comunes a todos los trabajos que realice, de modo que podrán **calcular el importe anual aproximado y dividirlos por el número de bodas** que considere como **su objetivo anual**.*

(Santos, p.236)

En definitiva, sabent quin és el marge de benefici que volem aconseguir al llarg de tot un any, per exemple, i dividir-lo amb la quantitat de casaments que sabem que realitzarem o necessitem cobrir dins aquest, a fi de poder mantenir el negoci sense sortir-ne perjudicats;

creient probablement, en un principi que guanyaríem molt i després veure que només fèiem que perdre diners per un altre costat, ja que no havíem tingut en compte probablement tot el que havíem de guanyar i tot el que anàvem perdent al llarg del camí. La falta de previsió és un risc molt alt que no ens podem permetre com a fotògrafs de bodes o en qualsevol altre sector.

En resum, el més aconsellable és realitzar si som principiants en el sector, un pla de finances per tal de tenir clars els guanys i les pèrdues que puguin existir en el nostre negoci, i plantejar-nos si fa falta, quines són les modificacions que hauríem de fer en el nostre pla de negoci per tal que sigui rendible treballar com a professionals dins la indústria dels casaments.

5. **CREACIÓ REVISTA (a l'annex)**

5.1. Preparatiu 01

- 5.1.1. A casa del nuvi
- 5.1.2. A casa de la núvia
- 5.1.3. Mini-reportatge
- 5.1.4. Retrats clàssics familiars

5.2. Cerimònia 02

- 5.2.1. Religiosa o Civil?
- 5.2.2. Entrada del nuvi
- 5.2.3. Entrada de la núvia
- 5.2.4. Grup de música
- 5.2.5. Lectures dels anells
- 5.2.6. "Sí, Quiero"
- 5.2.7. Les firmes
- 5.2.8. Fotos familiars a l'altar
- 5.2.9. Sortida de l'arròs ¡Visca els nuvis!

- 5.3. Reportatge 03
  - 5.3.1. Clàssic
  - 5.3.2. Artístic o creatiu
  - 5.3.3. Fotoperiodístic
- 5.4. Aperitiu 04
  - 5.4.1. Ambient, detalls i moments espontanis
  - 5.4.2. Entrada dels nuvis a l'aperitiu
  - 5.4.3. Fotos gastronòmiques
  - 5.4.4. Fotos de grup
  - 5.4.5. Adéu a la BBC!
- 5.5. Restaurant 05
  - 5.5.1. Saló buit
  - 5.5.2. La llista de taules
  - 5.5.3. Entrada dels nuvis
  - 5.5.4. Els plats
  - 5.5.5. El pastís
  - 5.5.6. Entregues dels nuvis
  - 5.5.7. Regals dels convidats
- 5.6. El Ball 06
  - 5.6.1. El Ball nupcial
  - 5.6.2. El Ball amb els pares
  - 5.6.3. Tothom a ballar!
- 5.7. The End

PROJECTE TFG

https://issuu.com/mariacasasllg/docs/revista_tfg_v7

6. DESPRÉS DE LA BODA

6.1. Backup / Seguretat / Formateig

Un cop finalitzat el reportatge fotogràfic és important exportar totes les fotografies de la targeta SD de la càmera, a través de l'ordinador, dos o millor tres discs durs externs diferents, si és possible, així com al *softbox* o núvol d'emmagatzematge, que permeti crear còpies de seguretat de tot el que has de guardar del reportatge.

Abans de qualsevol altra boda, just abans, assegurar-nos també que hem esborrat la memòria de totes les targetes, ja que si no ens podem trobar que no tinguem més espai al llarg del dia i no puguem esborrar les imatges anteriors donat que ja hem realitzat de noves.

6.2. Ordre d'edició i retoc d'una boda

El flux de treball durant el procés de postproducció i edició fotogràfica ha de ser d'allò més òptim i eficaç per dedicar-li el temps suficient per acabar de donar per treballades i definitives les fotografies que entregarem finalment als nostres clients.

Així doncs, hem de tenir en compte que fins que no hàgim entregat tota la comanda als nuvis i no hagi passat un bon temps (tres mesos o mig any aproximadament), no hauríem d'eliminar cap arxiu RAW o fotografia perquè creiem que no ja no la necessitarem. Sovint els nuvis poden preguntar per una fotografia en concret i que a nosaltres ens hagi passat per alt durant el procés d'edició. És a dir, que falti una fotografia de convidats o una persona en concret, i sigui posteriorment sol·licitada per la parella.

Seguidament, en el procés d'edició hem d'intentar tenir uns criteris bàsics amb els quals filtrar les imatges que considerem bones, de la tota la resta, per ser retocades més tard. Alguns dels criteris poden ser tan senzills com el fet que una fotografia hagi sortit desenfocada, els nuvis surtin amb els ulls mig tancats, etc. Normalment per a l'edició o selecció de les fotografies, el programa que tot professional utilitza actualment és Adobe Lightroom (llibreria digital que permet una fàcil classificació, categorització i selecció de fotos procedents de moltes carpetes diferents de l'ordinador).

Val a dir que a més de ser una llibreria també dins d'aquest programa hi ha la possibilitat de fer els ajustaments essencials de correcció de llums (exposició, lluminositat, ombres...), temperatura de colors, tonalitats, balanç de blancs, retall de la imatge (per compondre correctament la imatge segons el punt d'interès visual que es vulgui oferir a l'espectador), i remoure elements visuals que apareixen en la foto.

Molt complet i general, ideal sobretot per l'estil fotoperiodístic de bodes, ja que no necessita molt més per post-produir la imatge. Tanmateix, en el cas de l'estil artístic no podem dir el mateix, donat que segurament requerirà un programa diferent, de més, com és el Adobe Photoshop o Capture One per tenir una precisió en el retoc que en el Lightroom no trobem.

A diferència del Lightroom, el Photoshop permet el retoc i recreació de l'escena i el tractament de pell, colors i elements dins la imatge, a un nivell creatiu molt més alt i profund. És gràcies al segon programa que podem modificar qualsevol aspecte compositiu que requereix de grans coneixements tècnics i d'edició per obtenir uns resultats més artístics, relacionats amb els estils fotogràfics comentats en l'apartat, *3.4 Estils de la fotografia de bodes* d'aquest treball.

6.3. La sessió *postboda* o *Trash the dress*

El més probable és que els nuvis que hagin volgut una *preboda* també vulguin la *postboda*, per acabar de tancar tot el reportatge. És en aquesta sessió, que a diferència de la feta prèviament a la boda, la parella acostumarà a ser retratada en un espai tranquil i romàntic com pot ser la platja i, evidentment, vestits de nuvis.

En aquesta sessió juguem amb l'avantatge que els nuvis ja ens coneixen i tenen plena confiança amb nosaltres, així com, el fet que ja no pateixen pels nervis del dia abans del casament.

Com que durant el temps donat de 20 minuts de reportatge als nuvis després de la cerimònia no és gaire, els nuvis desitgen, després d'haver gastat diners amb la vestimenta, lluir-lo un cop més amb tranquil·litat i tenir-ne un record espectacular del seu enllaç. Per aquest motiu la sessió de *postboda* existeixi. Permetent així tenir fotos artístiques sense presses i de les quals aprofitar per afegir a l'àlbum, o bé, per crear-ne un record físic; imprimint-les, emmarcant-les i podent-les penjar a casa de la parella o dels pares, avis, etc.

'**Trash the dress**' és un concepte que Manuel Santos (2017) defineix de la següent manera:

*Significa literalmente “**destrozar el vestido**” y es un tipo de fotografías donde los novios aparecen en actitudes desenfadadas, sin importarles que el vestido de la novia y el traje del novio se manchen o estropeen durante la sesión [...]*

(Santos, p.149)

Els llocs més habituals per obtenir una escena romàntica i dramàtica de la història d'amor i de casats de la parella acostumen a ser: la platja, les esglésies o carrerons d'una ciutat com París, Itàlia o Barcelona. Dependrà sempre dels gustos i estatus social de la parella. Qui sap on podríem estar treballant demà!

6.3.1. Timing d'entregues / procés de maquetació / entrega final de l'àlbum als nuvis

La professionalitat i serietat de qualsevol ofici, en certa i bona part, tindrà una relació molt estreta amb l'entrega de la feina dins els terminis establerts dins el contracte firmat pels nuvis segons accepten i són conscients d'un marge de temps específic, necessari per realitzar totes les tasques de retoc, selecció de fotos i maquetació dels àlbums, posterior al reportatge.

Normalment, els productes extres (com petits slides fotogràfics, el *teaser* audiovisual del reportatge o fotos de fotomatón impreses) s'entreguen abans de l'àlbum, el producte més esperat pels nuvis.

Seguidament, una vegada finalitzada la maquetació, és important ensenyar-lo prèviament a la parella abans de ser enviada al laboratori a imprimir, ja sigui que no haguem vist un error després d'haver-lo maquetat o els nuvis vulguin fer un canvi definitiu de fotos. Paral·lelament, els nuvis hauran d'haver decidit la portada, colors, textures i mides de l'àlbum.

Per últim, un cop revisat i enviat al laboratori, haurem d'esperar que estigui acabat i enviat a l'estudi, repassar l'àlbum imprès, per si fins i tot en aquest procés final, poguéssim haver-hi algun error d'impressió i haguéssim de repetir-lo.

Si la parella casada està satisfeta amb els resultats finals del reportatge, no seria d'estranyar que poguessin recomanar-te dins del seu cercle d'amics, els quals podrien estar pensant en casar-se l'any següent, o bé, demanar-te, més endavant, un reportatge d'embaràs o altres tipus de reportatges familiars pel Nadal, la comunió dels seus fills, etc.

En resum, cal donar el nostre 100% en qualsevol dels reportatges que realitzem, ja que, per bé o malament, al final del gran dia, dependrà de la teva feina i el tracte que hagin rebut de tu, que contagiïn la seva satisfacció per haver-te escollit com a fotògraf en el seu dia.

7. CONCLUSIONS

Gràcies a l'elaboració d'aquest treball i de la revista fotogràfica he pogut adonar-me'n, encara més, de la feina que comporta arribar a ser un professional en aquesta indústria.

No podem donar mai per descomptat que tot serà com s'havia planificat prèviament i que, no per això, no hem d'estructurar bé cada part del reportatge, al contrari, sabent que podrien succeir més d'un imprevist o problema al llarg de tot el dia, val més tenir clar quines són les parts essencials que han de ser si o si documentades.

A continuació, hem de buscar sempre opcions ràpides i prevenir qualsevol problema tècnic o de temps. En definitiva, saber adaptar-nos a qualsevol classe de situació.

Destacar que si abans només es realitzaven les fotografies més estàtiques i essencials com són les de grup i retrats clàssics dels nuvis, avui en dia, la documentació que hem de fer de la boda, ha de ser de pel·lícula. És per això que en molts casos, com s'ha comentat anteriorment, no es pugui pensar només en la foto i també es desitgi un reportatge videogràfic del dia.

Un dels aspectes que hem pogut apreciar al llarg d'aquest recorregut teòric de les bodes és que, per molt que passin els anys i les societats canviïn de perspectives culturals, i es decantin per nous corrents artístics i fotogràfics, hi hauran moments que mai deixaran de ser capturats.

En l'actualitat, els nuvis busquen el més modern i que sovint pugui trencar amb l'estil clàssic i convencional de cobrir el reportatge. Tanmateix, no volen abandonar aquells instants que generació en generació han estat presents i que per nostàlgia o desig de formar part de la història generacional de la seva família, segueixen vius i presents en el seu casament.

Fent referència a les responsabilitats i coordinació dins un equip fotogràfic, cal tenir en consideració que aquestes han d'estar ben consolidades i diferenciades, per tal que un segon fotògraf no repeteixi idènticament la feina del primer.

Un dels avantatges que hem pogut observar, fins ara, és que el segon fotògraf té més llibertat per experimentar sobre el moment, que no pas el primer fotògraf qui amb la pressió del dia, els nuvis, familiars i el temps limitat per cada procés del reportatge, optarà preferiblement per realitzar les fotos essencials.

La percepció social que es té d'aquest camp fotogràfic, encara que en un principi, hagi estat de desprestigi, sens dubte, és un dels camps que, ara mateix, podríem dir que amb seguretat que és dels més complets, i capaç d'aplicar els diversos coneixements procedents d'altres gèneres fotogràfics. És a dir, en la fotografia de bodes, el fotògraf/a ha de tenir un mínim d'experiència en l'àmbit de la fotografia de retrat (per exemple pels retrats o el reportatge del nuvi i la núvia després de la cerimònia), de gastronomia (a fi de poder retratar els plats i menjar de l'aperitiu), de bodegó i detall (ja sigui pels detalls de decoració que els nuvis hagin preparat al llarg del dia, o bé, per la foto de bodegó de tots els elements amb els quals el nuvi i la núvia es vestiran aquell dia); i de molts altres.

És a partir d'un reportatge de bodes que s'obtenen grans coneixements tècnics i laborals (a fi de saber adaptar-se o saber que necessitem per tenir la millor llum possible en funció de l'escena i llum natural de la qual disposem) i personals. Cada casament és un món petit per descobrir i en què per un dia se'ns deixa formar part d'aquest.

Comporta una gran responsabilitat el fet que no puguem tenir segones oportunitats per repetir una foto, tanmateix, és un privilegi poder ser una figura tant important a fi de fer que els nuvis, en un futur, puguin recordar vívidament un dels dies més significatius i decisius de les seves vides.

Potser en Europa s'hagi desvirtuat el significat religiós que inicialment hagin tingut les bodes, però no deixarà mai de ser un acte social que, a més d'una celebració i motiu de festa compartida amb tots els qui estimem, és una excusa més per poder reunir-los tots en un sol lloc i en un sol dia. És per això que són tan apreciats i desitjats els casaments, ja que no només uneixen a dues persones sinó a totes aquelles que s'han creuat amb nosaltres en un instant del nostre camí, i afortunadament, segueixen avui en dia al nostre costat.

8. REFERÈNCIES

8.1. WEBGRAFIA

- CHEN, H (2020). How to Photograph A Wedding – Indian Wedding Photography. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=yZ7OTLPXHQ4&t=428s> [Consulta 14.02.2020]
- CORBUS, L (2011). *Wedding Photography 'A shiny language'*. Recuperat de <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/01973760290026477> [Consulta 28.12.2019]
- EL MUNDO FINANCIERO (2019). *¿Cómo elegir un fotógrafo de boda? La importancia de la fotografía en las bodas.* Recuperat de <https://www.elmundofinanciero.com/noticia/82120/sociedad/la-importancia-de-la-fotografia-en-las-bodas.html> [Consulta 16.12.2019]
- ENVATOMARKET (2020). Anagami Magazine Template. Recuperat de <https://graphicriver.net/item/anagami-magazine-template/19334749> [Consulta 10.04.2020]
- ISUU (2020). London in Stereo // Tirzah. Recuperat de <https://issuu.com/londoninstereo/docs/august18> [Consulta 10.04.2020]
- IWP (2020). *About us.* Recuperat de <https://iwpoty.com/about/> [Consulta 18.01.2020]
- JOY, V (2017). How to Photograph Wedding Details: Breathe Your Passion with Vanessa Joy. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=PyGTo9b8tlo> [Consulta 16.02.2020]

- LEHMICKE, M. (2020). *Change of Plans: How 120 Envelopes, 90 Days, and Countless Tears Helped Me Come To Terms With The Indecision Surrounding My Wedding*. Recuperat de <https://www.brides.com/coming-to-terms-with-the-indecision-surrounding-my-wedding-4844352> [Consulta 10.05.2020]

- NUMERO CERO (2019). *Llega el storytelling a la fotografía de bodas* <https://numerocero.es/storytelling-fotografia-de-bodas/> [Consulta 13.12.2019]

- ORTIZ, C (2006). *Una lectura antropológica de la fotografía familiar*. Recuperat de <https://core.ac.uk/download/pdf/29401750.pdf> [Consulta 16.12.2019]

- RENDER EMOTION (2020). *¿Sabes cuál es la primera fotografía de bodas de la historia?* <https://www.renderemotion.com/videos-fotos-de-boda-y-mas/reportajes-de-bodas-y-mas/primera-fotografia-de-boda-de-la-historia> [Consulta 17.01.2020]

- ROBAK, T (2020). *How to be a Second Shooter at the Wedding*. Recuperat de <https://www.tomrobak.com/edu/how-to-be-a-second-shooter-at-a-wedding/> [Consulta 19.02.2020]

- STRANO, M (2006). *Ritualized Transmission of Social Norms Through Wedding Photography*. Recuperat de <https://academic.oup.com/ct/article/16/1/31/4098660> [Consulta 27.12.2019]

- VARAS, S (2020). *Los 8 tipos de fotografía de boda que existen, ¿Cuál sera el vuestro?* Recuperat de <https://www.zankyou.es/p/los-tipos-de-fotografia-de-boda-que-existen-cual-sera-el-vuestro> [Consulta 20.12.2019]

- WINDSOR, J (2018). *Why Wedding Photography is Boring (and how to change that)*. Recuperat de <https://www.youtube.com/watch?v=SrQrNtJ-gmU> [Consulta 18.02.2020]

8.2. BIBLIOGRAFIA

- Manuel Santos. (2017). *Fotografía de boda: técnica, narración y estilo*. Madrid: JdeJ Editores.
- Martino Buzzi (2014). *Fotografía de boda contemporánea*. Sevilla: Punto Rojo Libros.
- De La Cruz Megías, J., Gomaespuma. (2005). *Vivan los novios: Fotografías de Juan de la Cruz Megías Textos de Gomaespuma*. Madrid: La Fabrica Editorial.
- Gee, I. (2001). *Wedding Photography: Getting perfect results every time*. Londres: Collins & Brown Limited.
- Williams, A. (2001). *Fotografía comercial: Bodas - Cómo promocionar y vender sus reportajes de boda* (Raquel Galindo, trad.). (2a ed.). Barcelona: Ediciones Omega. (Obra original publicada 2001).

8.3. FIGURES

FIGURA 1

PETERSEON, J (2019). *Portafolio*. Recuperat de <https://jonaspeterson.com/portfolio/> [Consulta 16.01.2020]

FIGURA 2

COPELAND, C (2020). Home: Creative. Recuperat de <https://www.chriscopelandphotography.co.uk/gallery/waiheke-island-wedding/> [Consulta 17.01.2020]

FIGURA 3

MARTÍ, M (2020). Blog. Recuperat de <https://www.margamarti.com/blog/> [Consulta 17.01.2020]

FIGURA 4

CARDONA, C (2020). *Portafolio / Bodas / Favoritos*. Recuperat de https://www.christiancardona.co/fwp_gallery/favoritas/ [Consulta 17.02.2020]

FIGURA 5 I 6

LAX, V (2020). *Erika & Victor Phorotgraphy*. Recuperat de <https://www.victorlax.net/> [Consulta 17.01.2020]

FIGURA 7

IWP (2020). *Congratulations Cat and Jeff for the apartment photography*. Recuperat de <https://iwpoty.com/> [Consulta 18.01.2020]

FIGURA 8

THE BRITISH PHOTOGRAPHY AWARDS (2020). *2020 Shortlist*. Recuperat de <https://www.britishphotographyawards.org/2020-Shortlist> [Consulta 20.01.2020]

FIGURA 9

BODAS.NET (2020). *Sobre nosotros*. Recuperat de <https://www.bodas.net/aboutus/aboutus.php> [Consulta 18/02/2020]

FIGURA 10

IMATGE FRESCOS CASAMENTS ALDOBRANDINS: (de domini públic).
https://es.wikipedia.org/wiki/Bodas_aldobrandinas#/media/Archivo:Aldobrandini_wedding.JPG

FIGURA 11 i 12

Foto d'estudi del casament de la Reina Victoria i el Princep Albert (1840)
<https://www.pinterest.co.uk/pin/371476669256099190/>

FIGURA 13

Portrait of wedding couple circa 1926. In the early days of wedding photography usually only several posed portraits of the couple were photographed. 1 enero 1926 (vestido negro común)
https://en.wikipedia.org/wiki/Bride#/media/File:Des_moines_wedding_photographers_photos_1.jpg

9. ANNEXOS

9.1. Entrevista amb el Marc Sánchez

En Marc Sánchez és un fotògraf de bodes professional de Sabadell, amb més de trenta anys d'experiència en el sector. Entre altres aspectes, en Marc Sánchez destaca per la seva habilitat per realitzar reportatges d'estil fotoperiodístic en els casaments. Seguidament, convé destacar que va ser graduat en Direcció de producció de cine a l'Escola Superior de Cine i Audiovisual a Catalunya (ESCAC) i va realitzar el Postgrau de Fotoperiodisme a la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

És per la seva formació, experiència i la presència actual que té el Marc, dins el sector fotogràfic de bodes que he trobat interessant, poder compartir de primera mà, la seva experiència i visió personal sobre alguns punts treballats en aquest TFG.

1. Creus que la indústria de les bodes, avui en dia, segueix desprestigiada o infravalorada?

No, no que va, ha pujat moltíssim. Suposo que perquè al estar la premsa bastant malament s'han passat a fer fotògrafs de documental. Tot i així, és entre nosaltres, el client ha continuat buscant preu i que estigui bé. I els d'alt nivell aquests ja tenen pactes amb *wedding planners* i cosetes d'aquestes que el que fan és tenir un *caché* més alt que el nostre. **Quan vaig començar sí que era molt depreciatu**, crec que jo vaig crear una petita escola amb tot això i intentar valorar. Crec que era un dels primers que havia estudiat i tingut formació i va anar pujant una miqueta el que era el nivell i així. Però els que es dedicaven era perquè era un negoci fàcil, ràpid i t'hi posaves i era més de contactes i de restaurants i tenir clients i no per qualitat fotogràfica.

2. Has participat en algun concurs fotogràfic? I creus que és bo participar en un d'aquests concursos o està sobrevalorat?

No, de fotografia de boda no. Jo en el meu cas no ho veig bé. Conec molts companys que hi participen i es dediquen només a la fotografia pel concurs, per intentar guanyar. Si estàs a dalt de tot si que té una repercussió mediàtica de clients que es dediquen a fer captació de fotògrafs de molt prestigi. Si aconseguixes la boda és a través de la *wedding planner* i no de tu a tu amb el client. Ho fa molt impersonal. **No m'he presentat a concursos** ja que em preocuparia massa per ser el primer, **perquè que estiguis el segon o el tercer, estás muerto.**

3. Com descriuries la competència dins la indústria? I si creus que hi ha una bona relació entre la competència o deguda a aquesta ha fet que sigui més difícil sobresortir com a fotògraf de bodes?

Doncs la competència, sincerament, sempre ha estat i sempre estarà i la veritat és que a mi **m'ha canviat el xip**. Des de que jo estava **antigament, a tots els veia com a competidors**, realment. És un negoci en el que tots anem al darrera. Quan el client té l'avantatge de poder visitar amb un o amb l'altre, ells poden al final escollir. Antigament no escollien, anaven directament recomanats perquè hi havien exclusives. Ara més o menys aquestes exclusives "s'han aixecat", perquè sembla que tornen perquè és una manera de que els restaurants també té un ingrés extra i aleshores jo la competència abans la veia molt dolenta. **No tenia ni companys ni res**, era... simplement que anàvem a... competir per la feina i tot. Ara m'ha canviat una miqueta el que és el xip, i a més de que sigui una competència **m'he afiliat amb dos o tres companys**, no? Que són competència directa meva però tinc molt bona relació amb ells i el que hem fet és que a més de ser competidors, intentem **ajudar-nos entre nosaltres**. El que podem fer es que potser jo vinc a donar-te un cop de mà si tinc un dia ple, o així, i d'aquesta manera ens ho tornem també una miqueta.

La competència és molt dura. Aquí quina és la competència que podem tenir? Doncs la lluita amb qüestió de preus, amb gent que baixa preus, infravalorar la teva feina...

4. Els clients del segle XXI valoren més la qualitat o la quantitat?

Doncs no ho sé, tinc dubtes! Jo penso... O sigui que el fotògraf va per una banda i després ens hem d'escoltar el que és el client. Aleshores jo intento el que és donar una qualitat i després em diuen... *Ai! Només m'entregues mil fotos? Segur que n'has fet 5000, jo vull tenir les 5000.* Aleshores jo he arribat a la conclusió que si tu entregues **una foto dolenta, et desprestigià 5000 fotos bones.** Així que prefereixo entregar més qualitat que no quantitat. Però els clients es pensen que pel preu ells paguen per tenir molta cosa, no? Emm no. Jo sóc dels que creu que ***el menos és más*** sempre funciona.

5. Creus que els clients han fet un canvi de percepció? Creus que han trencat amb l'estil clàssic o no?

En el meu cas, en el meu equip hem fet un canvi important a nivell estètic, compositiu i tècnic. Clar, jo veig com arriben les comandes dels àlbums i aquí és on pots extreure quines fotos han agafat. Dins del nostre estil hi ha unes fotos de composicions clàssiques que sempre han de ser-hi, considero, i altres més modernes. **Potser clients em diuen que em contracten perquè sóc d'estil més modern i després en la comanda agafen allò clàssic.** La gent és conservadora més que clàssica. Vol deixar com un record i tal... no? Tenen molta cultura perquè a les xarxes han augmentat la visibilitat d'imatges constants. Abans no consumíem tanta imatge i absorbíem molt més. Aleshores aquí està on crec que quan fan la comanda es tornen conservadors, volen allò modern però després no t'ho agafen per posar a l'àlbum. Pocs em sorprenen, així que un 20 % del que agafen seria modern i el 80% seria clàssic. El que passa que la nostra percepció a l'hora de vendre-ho hem canviat el concepte també.

6. És un fet que els convidats a les bodes també volen fer de 'reporters'. Així doncs el fet que ells també facin fotos amb els smartphones, creus que les xarxes socials i els smartphones han perjudicat més que beneficiat al fotògraf?

Per una banda les xarxes han ajudat a consumir més imatge i a ser més crític en aquella imatge i després en establir molta púrria d'imatge. Al final on està el valor de que una foto és bona o dolenta? Ha ajudat o fet mal? Doncs bé, jo crec que ens ha ajudat, no m'ha fet mal, al contrari, m'ha ajudat a superar una mica més el repte d'aquesta **barrera de no ser un aficionat vulgar**, sinó tenir aquell punt més endavant. Tots els nuvis es creuen que la seva boda és única i tal però per a mi una boda diferent és que no hi hagin anells, pastís i que no hi hagi ball. Això seria una boda diferent. La resta pràcticament totes les bodes serien iguals. Aleshores com els convidats han anat possiblement a més de 5 o 6 bodes, al final ja estan cansa i **volen fer de reporters perquè s'avorreixen**. No m'agrada perquè ens **hem perdut fotos molt bones** perquè la gent ha aparegut amb el mòbil, i ara el que faig és avisar als clients de que això passa.

A més a més, el nostre no és un client recurrent, jo cada any, la captació que fem no és d'un client de per vida. **Has de ser molt bon comercial** a les xarxes. Un cop els nostres clients s'han casat ens deixen de seguir normalment. Potser per sessions d'embarassos i el qui està molt content amb nosaltres i és un fanàtic teu, et continua demanant les fotos de nadal...

7. Quins són els canvis més importants que has viscut durant la transició de l'analògic al digital?

Mira, molt forts, la veritat és que van ser molt forts. La indústria es va revolucionar moltíssim. Jo venia d'estudiar i revelar-me jo els carrets a pensar el disparo d'una altra manera, de mesurar la llum d'una manera i revelar d'una altra. Canviar conceptes digitals, canvis de màquines, de llum (la llum era la mateixa però els sensors eren diferents), i per tant, va canviar molt.

Vaig ser un dels pocs dins del sector de Barcelona que coneixia força gent i vaig canviar molt ràpid. Vaig començar a estudiar i volia indagar, investigar i investigar. La inversió va ser moltíssima. Jo portava 10 carrets a sobre per fer 360 fotos amb 16 hores de feina i als nuvis els hi entregava 250 fotos només. **Havies d'assegurar molt el desparo.** Portaves els carrets a revelar i fins després de 15 dies no rebies els carrets revelats. D'innovació ninguna, tots anàvem per allò segur. Aquí és on desmereixia el tema., tu podies dir en interior *ISO 400 1/60 5.6 y de ahí no te muevas. Y si no hay buena luz, le metes el flash.* Aquí és on vaig veure jo el desprestigi de la professió. Totes les fotos eren molt uniformes perquè rebotaven la llum i el que feien normalment era també posar molt els nuvis.

A mi una càmera em durava entre 5 a 10 anys i ara les càmeres em duren 2 anys. La indústria fotogràfica necessitava un canvi, necessitava una indústria i poder vendre més equips. I la **immediatesa de veure una foto** va ser també un altre canvi molt fort. [...] Ara res a veure amb el que cobrem, ara és el clic i ha baixat molt el preu per dir algo. La meva primera targeta de memòria era d'1 GB per fer 500 fotos i vaig pagar 700€ i només en tenia una. Aleshores aquí és quan **anàvem amb dues càmeres, la digital i l'analògica.**

[...] Són les manies que ara tinc del que hem van inculcar i ensenyar, on estaven uns **patrons molt marcats**, encara els continuo tenint perquè crec que era un criteri que era bo i un altre criteri que ha augmentat molt ara és el de portar un segon fotògraf. Ara tot el **jovent** que pugeu avui en dia aneu amb una visió molt diferent, i a vegades analitzo que us **perdeu molt l'essència.**

8. Quins creus que són els elements o aspectes que tot fotògraf de boda actual hauria de tenir en compte per aplicar en el seu reportatge?

Primer donem valor als detalls, on faig com una mena de bodegó i és aquí on considero que els fotògrafs **hem de dominar totes les condicions de fotografia** que hi ha, tant de paisatge, bodegó, gastronomia, publicitat, moda, retrat, il·luminació de flash de nit, sense, exteriors, interiors... has de dominar-ho tot en tots els sentits. D'aquí ha que puguis tenir un reportatge complet i has de ser polivalent.

Jo de vegades faig el simple bodegó perquè sé que els nuvis, l'experiència a la llarga m'han demostrat que ells **s'han gastat una pasta amb unes sabates** que no es tornaran a posar mai en sa vida, i **els hi dono un valor**. Aquest valor ells el veuen, l'agafen i el posen a l'àlbum. El rellotge, los *gemelos*, el *traje* de nuvi. També el que dic sempre sobre les **5W que descriu una foto**: on són, qui són, on són, que fan i com ho fan.

Seguint amb el tema, jo el que intento vendre és que hi ha dues maneres de fer, una és **foto de "matadero"** amb tota la gent i l'altra intentar posar-los d'una manera que puguis captar-los amb un estil més documental. Per a mi, creativament és el que em fa tirar la meva professió, si jo m'apalanqués amb lo altre **em quedaria com un fotògraf clàssic**. 'El més a más' és el que ensenyem a Instagram i **el que ens fa captar més bodes**.

9. Per aquelles persones que aspirin convertir-se en fotògrafs de boda, quin consell els hi donaries?

El consell més important és **que disfrutin del casament** i de la seva feina. Per mi és una feina molt vocacional com ser metge o ser mestra perquè la nostra feina són moltes hores, abans rebia molt els fruits i guanyava molt i era com *uau!*

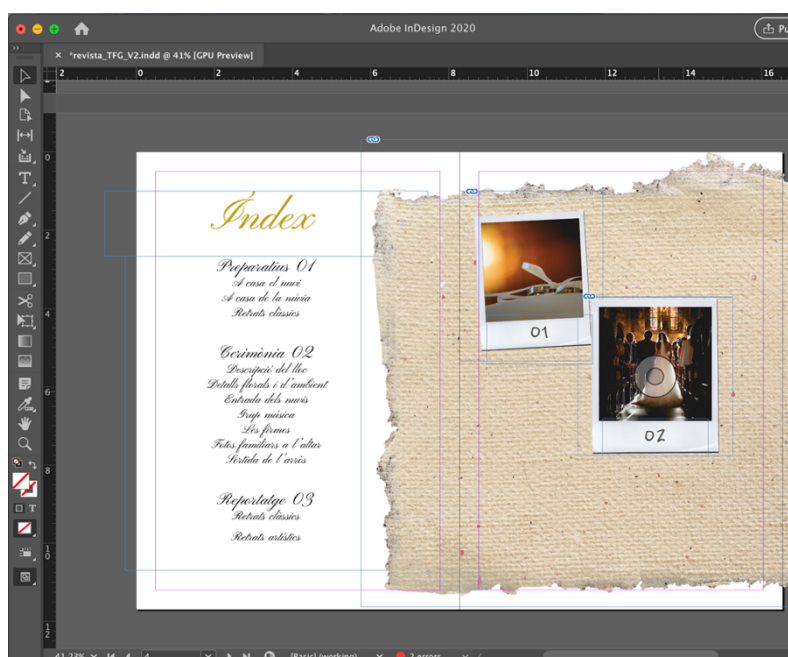
Però a l'hora sabia que això s'acabaria. I en època de crisi forta jo vaig continuar treballant. El que m'ha fet i el que els meus clients diuen és que **la meva passió per aquesta professió és el que fa que jo continuï tenint clients.**

Molta gent ara s'està apuntant el carro i es pensen que *¡ui que fácil! I de fácil no tiene nada, el que té fácil és estrallar-se.*

9.2. [Galeria fotogràfica del making off de la revista](#)

Realització de l'Índex de la revista a través d'Adobe Indesign 2020, intentant imitar un estil molt *vintage* com l'essència de l'estètica visual de la revista. Així doncs, l'objectiu és realitzar un contrast entre la manera de realitzar reportatges fotogràfics de casament actuals, no obstant, tenint present aquest estil antic i carrincló que recorda els anys de desprestigi comentats i treballats en aquest treball dins l'apartat teòric.

[Captura de pantalla 1]

Seguint la línia d'un menú clàssic de bodes a partir dels quals m'he inspirat per realitzar l'índex, ha estat de manera intencionada la idea d'utilitzar i realitzar cada una de les fotografies en format *polaroid* per donar la sensació que es tracta d'un àlbum d'inicis del segle XXI. Cada una de les fotos *polaroids* corresponen al número i capítol indicat.

[Captura de pantalla 2]

Així doncs, la tècnica d'utilitzar aquesta plantilla és també amb la finalitat de poder inserir a sota la informació RAW de cada un de les fotografies. Ja que com no totes són fetes per mi, sinó dins l'equip del Marc Sánchez Fotografia, a fi d'identificar quines són les meves de la dels meus companys, aviso just abans de l'índex que les meves estan sempre indicades amb la càmera Canon EOS 5D Mark IV.

El fet de ser la primera vegada que treballava amb aquest programa vaig intentar fer diversos esbossos de la maquetació basats amb el concepte estílistic i de disseny

TFG tips pràctica.txt

PART PRÀCTICA

Aprendre a maquetar amb indesign

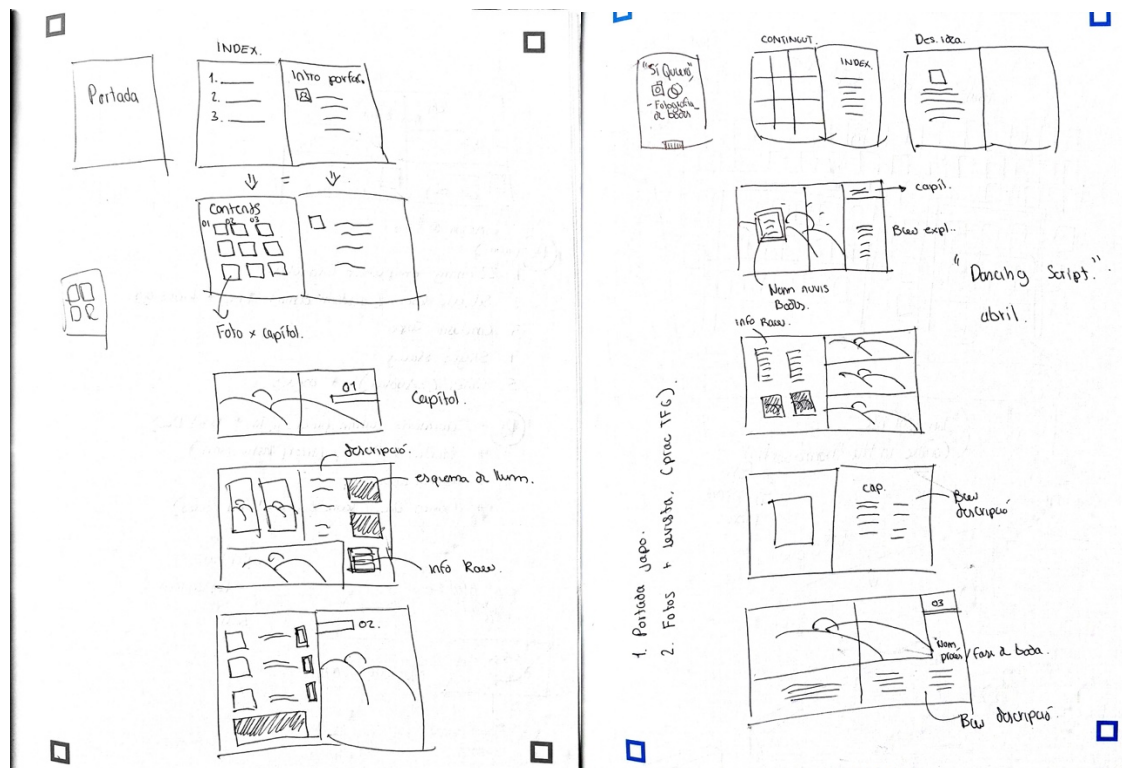
Fer storyboard de com quedarà la revista.

1. Selecció de fotos de les 7 bodes amb tot l'arxiu RAW
2. Classificar segons el procés que pertoqui (carpetes)
7. Agrupació de fotos de totes les bodes segons la carpeta del PROCÉS DE BODA
4. Esquemes de llum ben dibuixades i Escanejar
6. Descripció breu de cada apartat:
  - Nom dels nuvis
  - Lloc Masia església...(Civil o no)
  - Data hivern, estiu, tardor...
  - Marca del vestit...detalls importants i cars
7. ÍNDEX de la revista (osigui del que ja tinc en l'original) sobre els passos de la boda
8. Portada revista AL FINAL DE TOT!

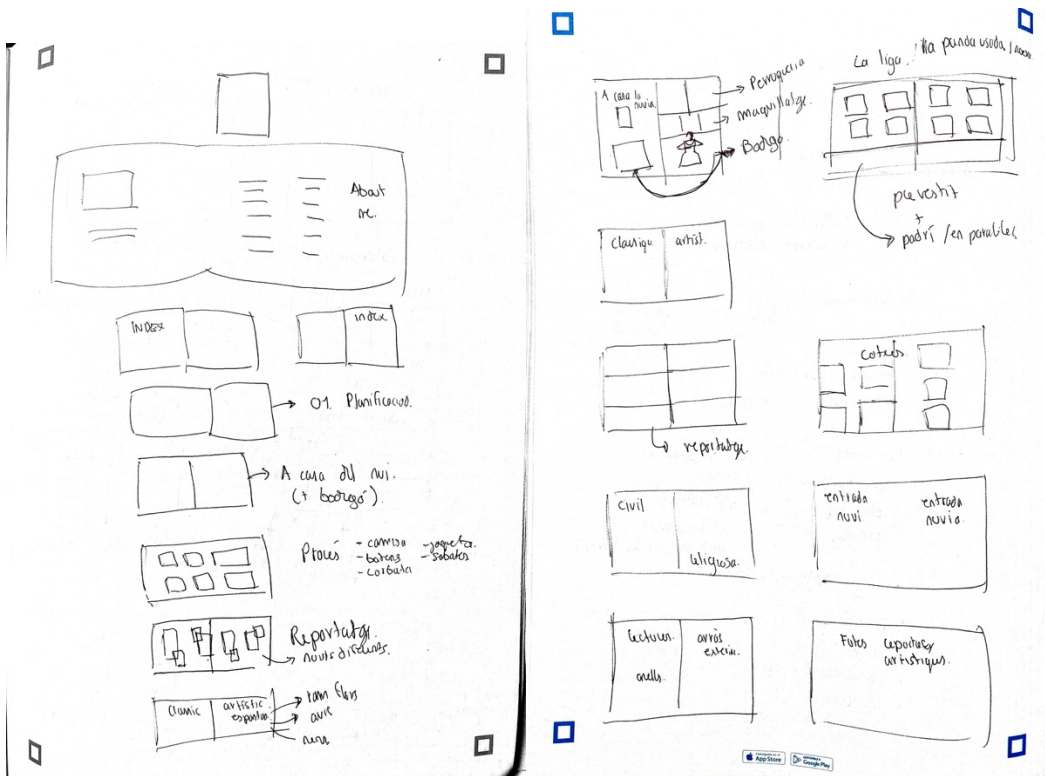
d'altres plantilles trobades per Internet. El procés de la revista resumidament la podem trobar en la següent captura de pantalla:

[Captura de pantalla 3]

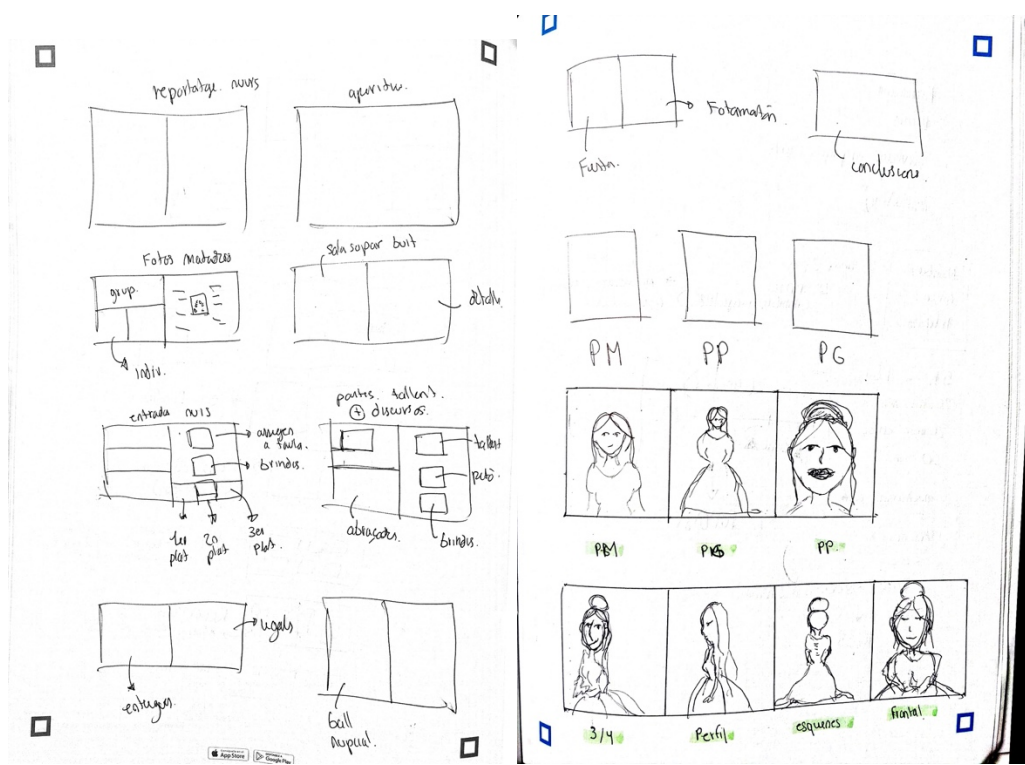
I els esbossos són aquests:

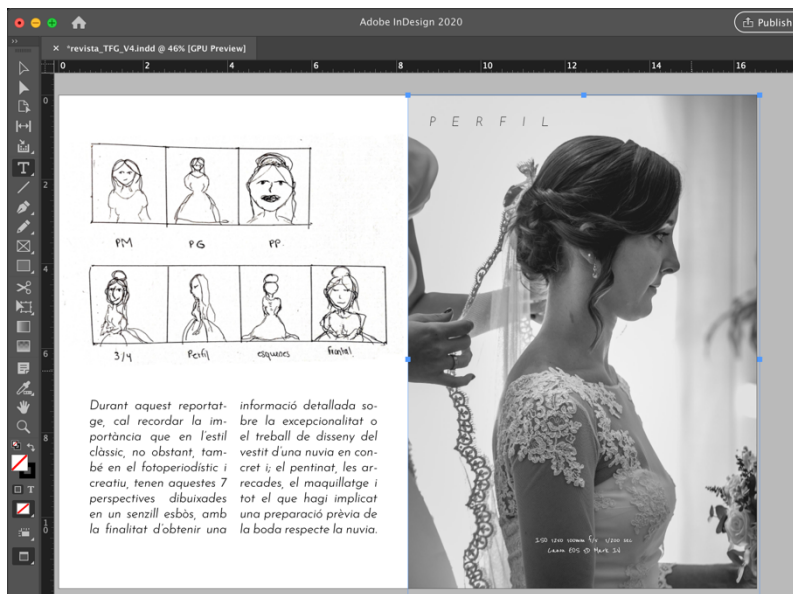
[Esbós 1]

[Esbós 2 i 3]

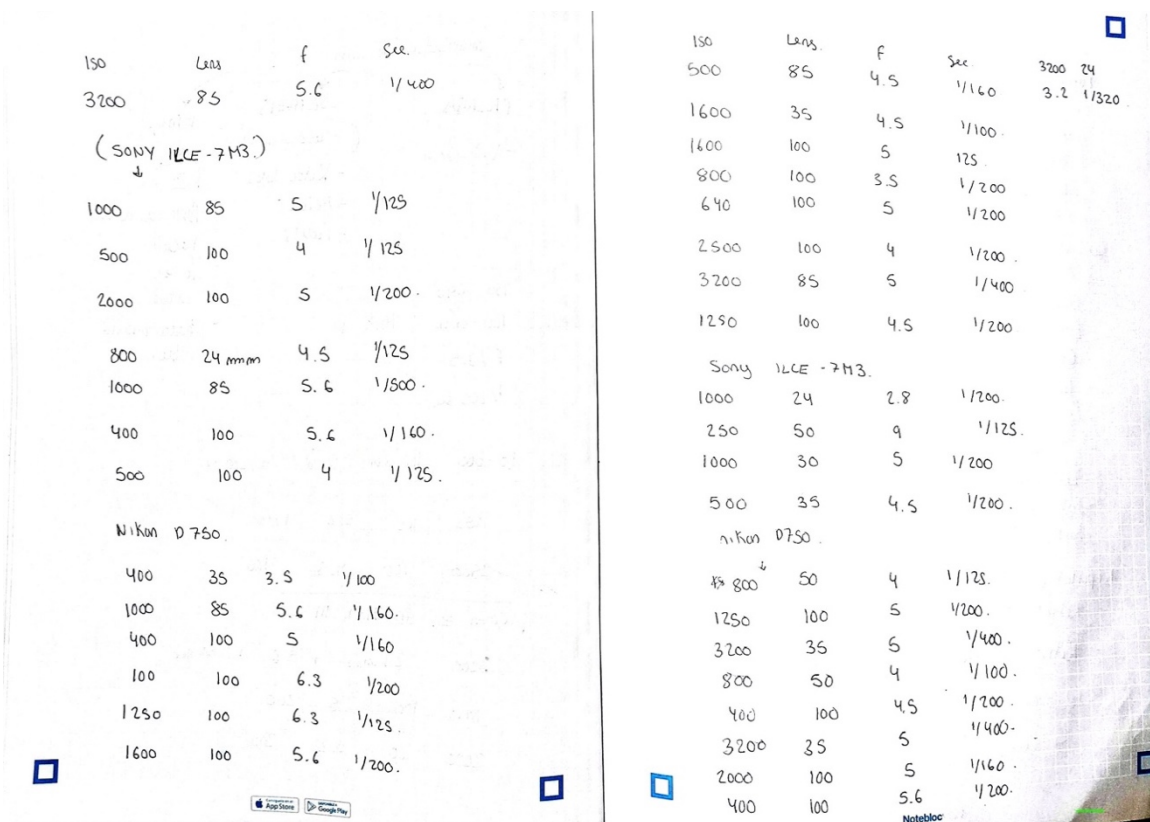
[Esbós 4 i 5]

A més a més, més d'un d'aquests esbossos han estat després inserits dins la revista amb la finalitat de donar-li un aire més DIY (Do It Yourself) o fet artesanalment, a la revista. Com una espècie de diari personal, revista i àlbum fotogràfic de bodes.

[Captura de pantalla 3]

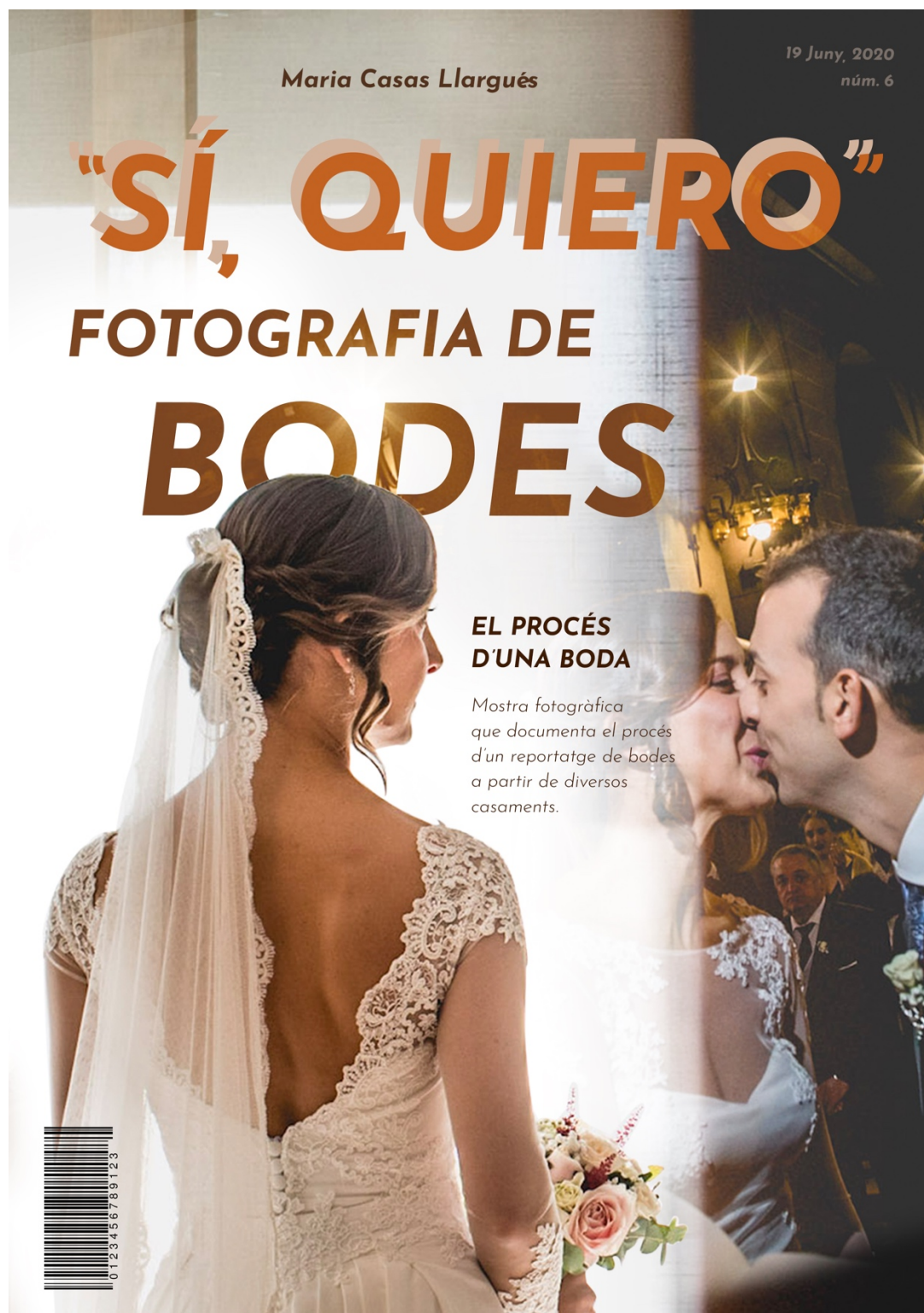
El llistat de la informació RAW de les fotografies es troben anotades en la següent imatge, a fi de tenir, més ràpidament, cada un dels paràmetres de cada fotografia a mà.

[Esbós 6 i 7]

PROJECTE DE TFG (Complet)

https://issuu.com/mariacasasllg/docs/revista_tfg_v7

01 Preparatius

10-11 / 117

A casa del nuvi

El primer contacte amb la parella el dia de la boda és molt important. És per aquest motiu, necessari ser puntuals i arribar un quart d'hora abans a casa del nuvi. Si cal, esperar fora i prepa-

rar l'equip abans de fer sonar el timbre. El primer pas serà saludar el nuvi i tota la família més propera i essencial, que ajudarà a vestir el nuvi amb tot el que això implica el dia del casament.

1. Fotos dels detalls
2. Mare vestint el nuvi
3. Germans, germanes vestint el nuvi
4. Pare acabant de vestir el nuvi
5. Retrats del nuvi amb els pares
6. Retrats del nuvi amb els germans/es
7. Retrats del nuvi amb tota la família
8. Retrats clàssics i artístics del nuvi
9. Reportatge fotoperiodístic de tots els qui esperen el nuvi, nens petits, cunyades, avis...

12-13 / 117

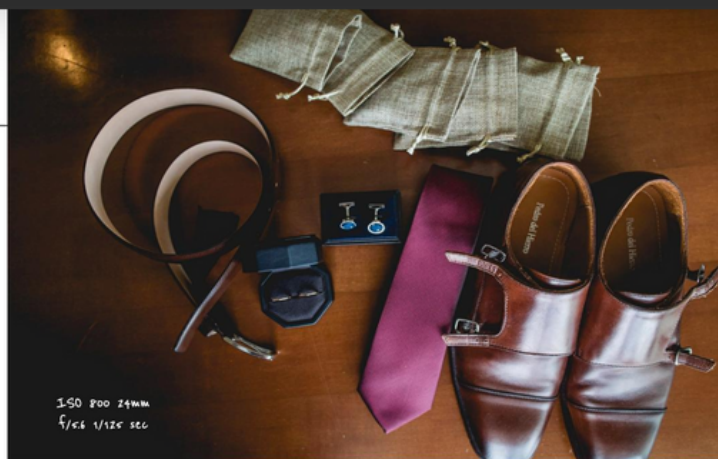
Detalls

Boutonnieres

"Decoració floral del nuvi que es disposa a la solapa esquerra de la jaqueta a fi de diferenciar-lo de la resta dels convidats i que combina amb el ram de la núvia"

Canon EOS 5D
Mark IV

Bodegó

Els **grans records** es troben en els **petits detalls** que fan especial i únic, el casament d'uns nuvis determinats. Per això, una de les **fotos imprescindibles en qualsevol reportatge de bodes** és el bodegó d'elements estètics i de vestuari que la parella, amb molt d'**amor, temps i il·lusió**, haurà escollit, comprat i preparat expressament per a l'ocasió.

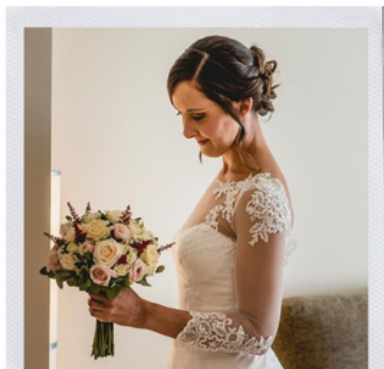
Actualment creiem que els contes de fades, de prínceps blaus i princeses són **conceptes antiquats, classicistes i conservadors**, i més ara, amb el sorgiment de nous moviments feministes que intenten trencar amb els **estereotips estandarditzats** i creats per la tradició i ordre patriarcal de la societat, sobre la dona i l'home. No obstant això, aquest **desig** de ser per una vegada a la nostra vida, els **protagonistes** de la nostra pròpia **història d'amor**, no ha deixat mai de persistir al llarg dels temps. Potser a través d'un estil més contemporani, modern i **millor adaptat als nostres temps**, però mantenint la història d'amor, en essència.

Per tant, tot l'espectacle visual que representa casar-se es reflecteix inevitablement en aquests fragments materials, físics i de **decoració**. Per aquest motiu, la gran importància i pes de les bodes d'un **assessorament** d'inici a final d'una **Wedding Planner**.

45 minuts de reportatge a casa del nuvi incloent el temps de retrats clàssics, espontanis i familiars és suficient, ja que hem de calcular uns 15 minuts de desplaçament per la realització del reportatge de la núvia.

A casa del núvia

ISO 500 85mm f/4.5 1/160 sec
NIKON D750

Maquillatge

El pentinat
(recollit o sense)

La lliga

El vel

Ram

La "Prenda usada"
(de l'Àvia o de la
mare, normalment)

Dames d'honor

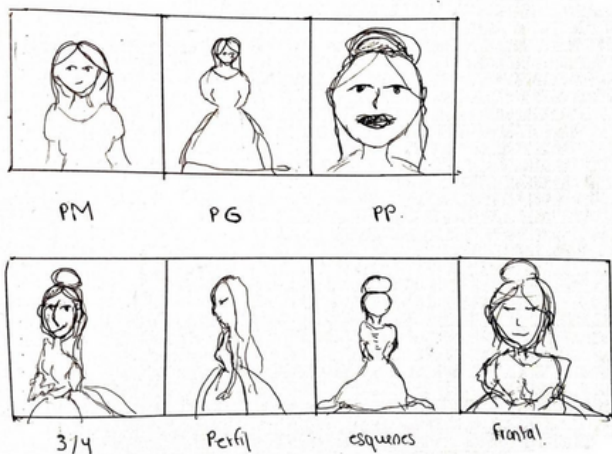

ISO 1600 35mm f/4.5
1/100 sec
NIKON D750

En un casament, els punts de vista i l'enriquiment del reportatge fotogràfic, sovint es troben gràcies al cop de mà que el segon fotògraf o assistenta aporta dins d'aquest.

Fotografies treballades amb llum de flaix o més espontànies, tenen lloc gràcies a la combinació de fotos del primer fotògraf amb el segon.

És tradició que les núvies **la núvia** individual com triguin més que els homes amb els seus familiars és en preparar-se, ja que cal comptar amb el **maquillatge**, la **perruqueria** i el fet que la majoria d'amigues, dames d'honor, l'**entrega del ram** del padri i el breu **reportatge de** **la núvia** individual com amb els seus familiars és en preparar-se, ja que cal comptar amb el **maquillatge**, la **perruqueria** i haver-hi **intervencions improvisades** de regals d'alguns parents en aquesta fase dels preparatius de la núvia.

Durant aquest reportatge, cal recordar la importància que en l'estil clàssic, així com en el fotoperiodístic i creatiu, tenen aquestes 7 perspectives dibuixades en un senzill esbós, amb la finalitat d'obtenir una informació detallada sobre l'excep-

cionalitat o el treball de disseny del vestit d'una núvia en concret i; el pentinat, les arracades, el maquillatge i tot el que hagi implicat una preparació prèvia de la boda respecte a la núvia.

P E R F I L

ISO 1250 100mm f/5 1/200 sec
CANON EOS 6D MARK II

02 Cerimònia

42-43 / 117

Entrada del nuvi

Els fotògrafs han d'estar col·locats i ja preparats amb tot l'equip necessari per a la localització, mínim 30 minuts abans de l'arribada dels nús amb cotxe a l'església o edifici civil pertinent, ja que prèviament, s'han de realitzar fotos de la gent esperant a la parella. Primer arriba el nuvi i quan ja tothom és assegut, aquest cam-

ina pel passadís central de l'edifici i espera a la núvia davant l'oficiant (persona responsable de realitzar l'enllaç matrimonial). Així doncs toca també esperar que la núvia entri amb el pare o amb un familiar i arribi a l'altar, per finalment asseure's i que tothom faci el mateix, donant pas a la cerimònia com a tal.

46-47 / 117

Les firmes

ISO 1250 35mm f/4.5 1/125 sec
Nikon D750

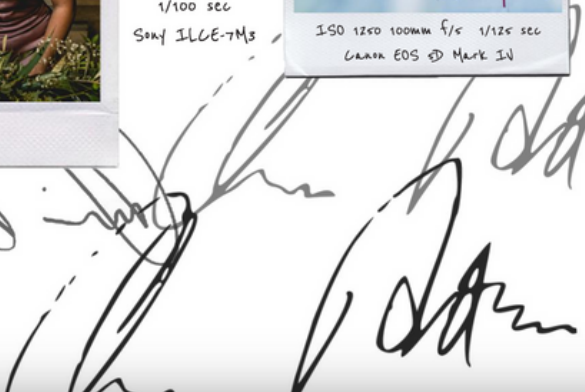
ISO 800 35mm f/4.5 1/200 sec
Nikon D750

ISO 1250
24mm f/5
1/100 sec
Sony ILCE-7M3

ISO 1250 100mm f/5 1/125 sec
Canon EOS R Mark II

Arriba el moment de les firmes dels testimonis (familiars/amics íntims dels nuvis) segons accepten i confirmen que han estat presents al casament i consta en el registre civil de la parella. Un altre instant també imprescindible de la boda abans de les fotografies clàssiques dins el lloc de la cerimònia i la famosa sortida d'arròs! Cal fer una foto firmant i una altra mirant a la càmera dels nuvis i de cada testimoni. La segona càmera ha de captar abraçades, emocions i convidats que esperen ja fora amb l'arròs.

Sortida de l'arròs Visca els nuvis!

ISO 1250 24mm f/4.5 1/80 sec
Canon EOS R Mark II

ISO 1250 24mm f/4.5 1/80 sec
Canon EOS R Mark II

ISO 200 100mm f/4 1/200 sec
Canon EOS R Mark II

ISO 200 24mm f/4.5 1/100 sec
Canon EOS R Mark II

ISO 500 24mm f/5 1/250 sec
Sony ILCE-7M3

El nom popular de celebració just a la sortida del recinte, sigui de l'església o recinte on ha tingut lloc la cerimònia, rep el nom de Sortida de l'arròs. No obstant, també pot ser, realitzada amb el llançament de pètals de roses o confeti. És important tenir una visió general de la situació i que, a més a més, el segon fotògraf pugui fer fotos en primers plans dels nuvis, i així, captar les emocions tant de la parella com dels convidats.

Clàssic

ISO 3200 100mm f/4 1/200 sec
Canon EOS R Mark II

ISO 200 85mm f/4 1/800 sec
Nikon D750

Un reportatge de no més de 20 minuts, ja que la gent es-
pera a veure'ls per finalment
poder saludar i passar una
bona estona amb la parella.

Així doncs, s'ha de planifi-
car prèviament si es pot i, si
no, buscar els llocs més fa-
vorables i pròxims a la zona
d'aperitiu per fer la sessió
de reportatge. És important
que el fons o el lloc tingui
algun tipus de relació amb
el lloc que han triat els nuvis

per a la celebració, i digui
on s'han casat. És aquí on
les fotos, també depenent
de l'estil fotogràfic, tindran
un aire diferent i un record
totalment personal si així
ho vol la parella, que sens
dubte, sempre s'han afegit
als àlbums de casaments.

Algunes de les fotos de re-
portatge poden realitzar-se
al final del dia per recrear
una escena més dramàtica
amb posta de sol.

ISO 200 85mm f/4 1/800 sec
Nikon D750

ISO 100 24mm f/4.5 1/125 sec
Canon EOS R Mark II

ISO 100 35mm f/5 1/320 sec
Nikon D750

ISO 100 20mm f/9 1/8 sec
Nikon D750

Artístic o creatiu

ISO 320 85mm f/4 1/250 sec
Nikon D750

04
Aperitiu

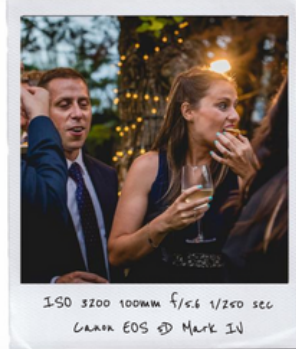
ISO 200 16mm f/2.8 1/200 sec
Canon EOS 5D Mark IV

Ambient, detalls & moments espontanis

ISO 1200 85mm f/1.8 1/125 sec
Sony ILCE-7M3

Actualment mentre es realitza el reportatge dels nuvis paral·lelament, el/la segona fotogràfa aprofita per a congelar l'ambient de l'aperitiu i realitzar un enriquit reportatge documental dels convidats gaudint del menjar, a l'espera dels nuvis.

ISO 3200 100mm f/5.6 1/250 sec
Canon EOS 5D Mark IV

És important, ja que els nuvis agrairan veure no només qui va assistir, com hem comentat, al mateix temps, com una pel·lícula, tots els bons moments viscuts al detall amb els seus amics, familiars, etc.

Fotos gastronòmiques

ISO 160 16MM f/6.3 1/400 sec
CANON EOS R MARK II

ISO 1000 100MM f/5 1/100 sec
CANON EOS R MARK II

ISO 5000 16MM f/3.5 1/1000 sec
CANON EOS R MARK II

ISO 1000 100MM f/6.3 1/100 sec
CANON EOS R MARK II

El càtering dels casaments és aquest sector fotogràfic, ja que un dels aspectes imprescindibles posteriorment al dia, l'empresa que calen ser fotografiats, encara de càtering, el restaurant o ma- que es pugui pensar que només sia que hagi preparat el menú són importants aquelles fotos on d'aperitiu, segurament necessiti apareixen convidats o els nuvis. la promoció dels seus plats a les Així doncs, les fotos gas- seves xarxes o pàgina web. Així tronòmiques requereixen un bon doncs, si veuen que ets capaç de domini d'il·luminació, composició fer fotos de qualitat per a ells, i ús de flaix (ja que sempre estem probablement, aquestes empre- condicionats al timing de la boda ses acabin per recomanar-te en i lloc de la celebració); i de bons altres bodes o proposar-te de fer fotografar els seus menús o sim- fotografia de bodegó, en general. plement, els puguis etiquetar, donin feedback i, consegüent- ment, amplii la xarxa de con- tactes i possibles futurs clients. A més a més, convé ressaltar que actualment, ens trobem amb una poderosa eina de màrqueting, si aconseguim bons resultats en

ISO 2000 100MM f/5 1/200 sec
CANON EOS R MARK II

Fotos de grup

1 Tercé d'aire (marge de terra) i dos terços d'aire (de cel, per sobre dels caps) a fi de que respiri la foto i

1/3

2/3

pugui després ser retallada per l'àlbum sense cap problema.

un flaix lateral amb el suport d'un pal a fi d'eliminar totes les ombres no desitjades i igualar la llum que rep cada un dels retratats dins l'enquadrament.

ISO 500 20MM f/4.5 1/125 sec
NIKON D750

Creació de formes i línies visualment agradables.

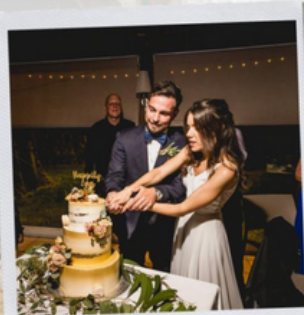
ISO 100 50MM f/4 1/1000 sec
NIKON D750

Esquema que parteix dels conceptes esquemàtics de Ian Gee (2001) en el seu llibre Wedding Photography: Getting perfect results every time (p.72)

05 Restaurant

El pastis

ISO 800 24mm f/5 1/125 sec
SONY ILCE-7M3

ISO 640 35mm f/4.5 1/80 sec
NIKON D750

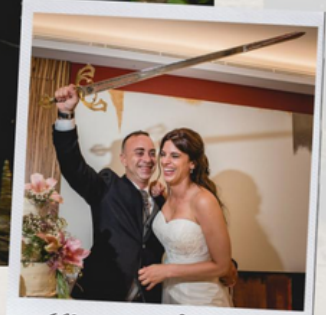
ISO 1250 24mm f/5.6 1/1250 sec
CANON EOS R MARK II

ISO 125 16-35mm f/2.8 1/200 sec
CANON EOS R MARK II

ISO 640 35mm f/4.5 1/125 sec
NIKON D750

ISO 2000 35mm f/9 1/60 sec
CANON EOS R MARK II

06 El ball

108-109 / 117

SHARE

El tall del pastís, l'en- passat de la parella
trega de regals du- a través d'una pre-
rant el cafè, el brindis sentació o vídeo en
constants i fer pujar pantalla. Són tants
a la parella sobre la els actes tradicionals
cadira per fer-se un que es mantenen fil
petó; així com les ded- ta de creure que hi
icatòries o discursos ta de creure que hi
dels familiars o mo- hagi hagut un can-
ments per recordar el vi, tecnològic i so-

Entregues dels nuvis

cial des d'inicis del als nostres amics,
segle XXI fins ara. pares, germans, etc.
No obstant, són molts
els bons moments Ser agraïts i dem-
que podem trobar ostrar-ho és, sens
en aquests actes , dubte, un dels actes
i faran que ens ens que per més que
emocionem, al veure passi el temps, mai
com la parella va passaran de moda.
taula per taula en-
tregant petits detalls

104-105 / 117

SHARE

Tothom a ballar!

114-115 / 117

SHARE

Potser en Europa s'hagi desvirtuat el significat religiós que inicialment hagintut les bodes, però no deixarà mai de ser un acte social que, a més d'una celebració i motiu de festa compartida amb tots els qui estimem, és una excusa més per poder reunir-los tots en un sol lloc i en un sol dia. És per això que són tan apreciats i desitjats els casaments, ja que uneixen a dues persones i, a totes aquelles que s'han creuat amb nosaltres en un instant precís, i afortunadament, segueixen avui en dia al nostre costat.

"Molta gent ara s'està apuntant al carro i pensen que..."

¡Uy, que fácil! y, de fácil no tiene nada; el que té de fácil és estrallar-se".

Marc Sánchez

The End

116-117 / 117

SHARE